

SCRISORI CĂTRE TINERII ÎNDRĂGOSTIȚI

Ellen G. White

Cuvânt înainte

***

V-ați întrebat vreodată cum ar fi să primiți o scrisoare de la un profet? Ați avea curajul să deschideți plicul și să-i citiți conținutul?

Pretutindeni, în această carte, sunt scrisori scrise sub inspirația lui Dumnezeu și adresate tinerilor, pentru a-i ajuta să ia decizii corecte cu privire la curtenie și căsătorie.

Compilerii acestei lucrări au introdus un material explicativ, privitor la circumstanțele și persoanele implicate. Acest material apare pe pagina care precedă fiecare scrisoare. Unele scrisori mai lungi au fost prescurtate, fără a se pune semnele de omisiune. Anumite nume au fost schimbate. În diferite capitole, au fost incluse sfaturi suplimentare, unele dintre ele fiind luate din scrisori.

În nici un alt moment al vieții, primirea unui sfat corect nu este așa de importantă ca atunci când doi tineri se gândesc la căsătorie. Deoarece Domnul vă iubește și vrea să aveți viață veșnică și un cămin fericit, poate că citirea cel puțin a uneia dintre aceste scrisori vă va ajuta să le aveți pe amândouă.

Vă invităm să „deschideți plicul” și să citiți ce le-a spus Domnul unor oameni asemenea vouă. Patrimoniul Ellen G. White, Washington, D. C., 2001.

Te iubesc

***

„Te iubesc!” Cat de speciale sunt aceste cuvinte între doi tineri! Dar ele devin chiar mai minunate, când ne sunt adresate de Mântuitorul care vrea să fim fericiți și să găsim bucurie în relația unul cu celălalt.

Domnul Hristos compara dragostea Sa pentru biserică cu dragostea dintre soț și soție. Sfintele Scripturi conțin povestiri duioase, de dragoste, cum ar fi cea dintre Iacov și Rahela sau mișcătoarea povestire a lui Rut, Moabita, care, prin căsătoria cu Boaz, a devenit o verigă în genealogia lui Mesia.

Părintele nostru ceresc este preocupat de viața noastră sentimentală. Dumnezeu le-a dat sfaturi tinerilor care sunt în căutarea fericirii, prin scrierile inspirate ale Sfintelor Scripturi și prin cele ale lui Ellen G. White.

Citate Biblice

***

„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” (1 Ioan 3, 1.)

„Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” (Ioan 10, 10.)

„V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină.” (Ioan 15, 11.)

„... căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.” (Zaharia 2,8.)

„Dragostea își pierde răbdarea cu greu. Ea caută o cale de a fi constructivă. Ea nu este posesivă, nu este nerăbdătoare să impresioneze și nici nu cultivă idei exagerate cu privire la propria importanță.

Dragostea este manierată și nu urmărește avantaje egoiste. Ea nu este iritabilă. Nu ține minte răul făcut de alții și nici nu se bucură de nelegiuirea altor oameni. Dimpotrivă, când adevărul câștigă, se bucură pentru toți oamenii buni.

Dragostea are o răbdare nelimitată, o încredere fără sfârșit și o

speranță inepuizabilă. Ea poate suporta totul. De fapt, ea este ceea ce rămâne în picioare, când orice altceva a căzut.” (1 Corinteni 13, 4-8; traducere după versiunea engleză Phillips.)

„Domnul mi S-a arătat de departe, zicând: «Da, te-am iubit cu o iubire veșnică, de aceea te-am atras cu bunătatea Mea!»” (Ieremia 31, 3 -- vers. engl.)

„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură [sau zidire], nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8, 38.39.)

Citate din scrierile lui Ellen G. White

***

Îți scriu pentru că îți iubesc sufletul. -- Letter 51, 1889.

Dragi tineri, doresc să vă vorbesc hotărât, pentru că vreau să fiți salvați. -- Solii pentru tineret, 25.

Draga mea soră, ți-am scris pentru că iubesc sufletul tău. -- Letter 51, 1894.

Nu consider cazul tău fără speranță; dacă l-aș considera, tocul meu n-ar fi scris aceste rânduri. -- Mărturii pentru comunitate 2, 541.

Primește mustrarea ca din partea lui Dumnezeu, acceptă sfatul care îți este dat cu iubire. -- Letter 30, 1875.

Adu înaintea lui Dumnezeu nevoile, bucuriile, necazurile, grijile și temerile tale. Tu nu îl vei putea face să Se simtă împovărat; nici nu Îl vei face să Se simtă obosit. Dacă El ține socoteală până și de perii capului tău, atunci nu va rămâne indiferent față de nevoile copiilor Săi. „Domnul este plin de milă și îndurare.” (Iacov 5, 11.) Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și ne ascultă când îi vorbim despre ele. Să aducem la El orice dificultate cu care ne confruntăm. Nimic nu este prea greu pentru El, deoarece El ține

lumile și guvernează toate lucrările universului. Nimic din ceea ce, într-un fel oarecare, are legătură cu pacea noastră nu este atât de neînsemnat, încât să nu fie luat în considerare de El. În experiența noastră, nu există nici un capitol atât de întunecat, încât El să nu-L poată citi, și nici încurcături așa de mari, încât El să nu te poată rezolva. Nici o nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nici o îngrijorare nu-i poate chinui sufletul, nici o bucurie nu-l poate încânta și nici o rugăciune sinceră nu iese de pe buzele lui, fără ca Tatăl ceresc să nu le observe, fără ca El să nu manifeste un viu interes pentru toate acestea. Căci El „tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor.” (Psalmii 147, 3.) Legăturile dintre Dumnezeu și fiecare suflet sunt așa de intime și profunde, ca și când n-ar mai fi pe pământ nici un alt om de care să Se îngrijească și pentru care să-L fi dat pe Fiul Său mult iubit. -- Calea către Hristos, 100.

Capitolul 1

Căsătoria -- o pregustare a cerului

Căldura adevăratei prietenii și iubirea care leagă inima soțului și a soției sunt o pregustare a cerului.

Dumnezeu a stabilit că, în relația dintre cei care se căsătoresc, trebuie să existe armonie și dragoste desăvârșită.

Mirele și mireasa trebuie să-și făgăduiască, înaintea universului ceresc, că se vor iubi unul pe altul așa cum a rânduit Dumnezeu. -- In Heavenly Places, 202.

O pregustare a cerului

Omul nu a fost creat să locuiască în singurătate. El trebuia să fie o ființă socială. Fără relația socială, scenele frumoase și ocupațiile plăcute ale Edenului nu ar fi reușit să-i ofere o fericire desăvârșită. Nici chiar comuniunea cu îngerii nu ar fi putut împlini dorința de părtășie și simpatie a omului. Dar, la început, nu exista nici o ființă care să aibă aceeași natură cu Adam, pe care el să o iubească și de care să fie iubit.

Dumnezeu însuși i-a dat lui Adam o tovarășă de viață. El a prevăzut „un ajutor potrivit pentru el” -- un ajutor care să-i corespundă -- o persoană capabilă să-i fie tovarășă de viață, care

putea fi una cu el în iubire și simpatie. Eva a fost creată dintr-o coastă luată din pieptul lui Adam, semnificând faptul că ea nu trebuia să-l conducă, în poziția de cap al familiei, dar nici să fie călcată în picioare de Adam, ca inferioară lui, ci să stea alături de el, ca egală, să fie iubită și protejată de el. Ca parte a bărbatului, os din oasele lui și carne din carnea lui, Eva era cel de-al doilea eu al lui Adam, arătând legătura strânsă și atașamentul plin de iubire care trebuie să existe în această relație. „Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag.” (Efeseni 5, 29.) „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup.” (Efeseni 5, 31.)

Dumnezeu a oficiat prima căsătorie. Astfel, autorul acestei instituții este chiar Creatorul universului. „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea.” (Evrei 13, 4.) Căsătoria a fost unul dintre primele daruri ale lui Dumnezeu pentru om și este una dintre cele două instituții pe care Adam le-a dus cu sine dincolo de porțile Paradisului, după căderea în păcat. Când principiile divine sunt recunoscute și respectate în această relație, căsătoria este o binecuvântare. Ea ocrotește puritatea și fericirea neamului omenesc, împlinește nevoile sociale ale omului și înnobilează natura sa fizică, intelectuală și morală.

Când a unit mâinile primei perechi sfinte în legământul căsătoriei, spunând: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup” (Geneza 2, 24), Creatorul a vorbit pentru toți copiii lui Adam.

Ceea ce însuși Tatăl cel veșnic a declarat ca fiind bun a constituit legea celei mai înalte binecuvântări și dezvoltări a omului.

Curtenia să dureze pe întregul parcurs al căsniciei

Nu ar trebui să rostești nici un cuvânt și nu ar trebui să săvârșești nici o faptă pe care nu ai dori ca îngerii sfinți să le vadă și să le înregistreze în cărțile din cer. Slava lui Dumnezeu ar trebui să fie singurul tău scop. Inima ta ar trebui să aibă doar sentimente curate, sfinte și demne de urmașii Domnului Isus Hristos, având o natură nobilă, mai degrabă cerească decât pământească. În curtenie, orice altfel de sentimente sunt înjositoare și degradante, iar dacă nu este conformă cu înaltele principii ale Scripturii, căsătoria nu poate fi sfântă și onorabilă în ochii unui Dumnezeu curat și sfânt.

Faceți ca o parte din orele de curtenie de dinaintea căsătoriei să continue în viața de căsnicie.

„Dacă nu zidește Domnul o casă....” (Psalmii 127, 1)

Cei care intenționează să se căsătorească trebuie să aibă în vedere caracterul și influența căminului pe care îl întemeiază. Când devin părinți, celor doi li se încredințează o răspundere sfântă. De ei depinde, în mare parte, bunăstarea copiilor lor în această lume și fericirea lor în lumea viitoare. Ei determină într-o mare măsură trăsăturile fizice și morale pe care le vor moșteni cei mici. De caracterul căminului depinde starea societății, iar influența fiecărei familii va contribui la ridicarea sau coborârea nivelului societății.

Alegerea unui tovarăș de viață trebuie să fie făcută în așa fel, încât să asigure cea mai bună stare fizică, mintală și spirituală atât pentru părinți, cât și pentru copiii lor, făcându-i capabili să fie o binecuvântare pentru semenii lor și să-L onoreze pe Creatorul lor.

Domnul Isus nu și-a început activitatea de slujire prin îndeplinirea vreunei lucrări mari în fața Sinedriului de la Ierusalim. Puterea Sa a fost folosită pentru a contribui la bucuria unei sărbători de căsătorie, la o întrunire de familie dintr-un mic sat galilean. În felul acesta, El și-a arătat simpatia față de oameni și dorința de a sluji pentru fericirea lor.

Acela care i-a dat-o pe Eva lui Adam, ca ajutor potrivit, a săvârșit prima Sa minune cu ocazia unei nunți. Domnul Hristos și-a început lucrarea publică într-o sală de sărbătoare, unde rudele și prietenii se bucurau împreună. În acest fel, Domnul a aprobat căsătoria, recunoscând-o ca fiind o instituție consacrată de El însuși.

Numai prezența Domnului Hristos îi poate face pe oameni fericiți. Hristos poate transforma toate apele obișnuite ale vieții în vinul cerului. Astfel, căminul devine asemenea unui Eden al binecuvântării, iar familia devine un simbol frumos al familiei cerești.

Edson a fost al doilea dintre cei patru fii ai lui Ellen White. Datorită călătoriilor ei lungi, precum și altor răspunderi pe care le-a avut pe parcursul vieții ei pline de activitate, Ellen White a fost

nevoită să stea mult timp departe de copiii săi. Scrisorile adresate lor au fost păstrate într-o colecție voluminoasă. Următoarea scrisoare le-a fost adresată lui Edson și Emmei, în anul 1870, la scurt timp după căsătorie, și reprezintă speranțele și rugăciunile unei mame pentru căminul care tocmai se întemeiase. Sfaturile arată grija unei mame iubitoare pentru fiul ei, dar cuprind și dimensiunea propriei experiențe, dobândite prin soliile divine, primite de la Domnul în viziuni. Adunarea de tabără din Clyde, Ohio, Septembrie 1870.

Dragii mei Edson și Emma, Voi, copiii mei, v-ați dăruit inimile unul celuilalt. Așa unite cum sunt, dăruți-le în întregime și fără rezerve lui Dumnezeu. În viața voastră de căsnicie, căutați să vă înnobilați unul pe celălalt. În conversațiile voastre de zi cu zi și în cele mai intime căi ale vieții, evidențiați principiile nobile și înălțătoare ale credinței voastre sfinte. Fiecare să fie mereu atent și delicat față de sentimentele celuilalt. Nu vă permiteți nici o conversație în care să tachinați sau să vă adresați unul altuia critici ironice. Aceste lucruri sunt periculoase. Ele rănesc. Deși poate fi ascunsă, există totuși rana, iar pacea este sacrificată și fericirea este pusă în pericol.

Fiul meu, veghează asupra ta însuși, ca să nu manifesti, în nici o situație, nici cea mai mică înclinație care seamănă cu un spirit dictatorial și arogant. Merită să fii atent la cuvintele tale înainte de a vorbi. Este mai ușor să procedezi astfel decât să le retragi sau să ștergi după aceea impresia pe care au lăsat-o. Vorbește întotdeauna cu amabilitate. Modulează chiar și tonul vocii tale. Chipul și vocea ta să exprime numai dragoste, blândețe și delicatețe. Consideră că

este o datorie să răspândești raze de soare, dar nu lăsa niciodată în urmă un nor. Emma va fi pentru tine tot ce ți-ai putea dori, dacă vei veghea și nu-i vei da nici o ocazie să se simtă nefericită și tristă sau să se îndoiască de sinceritatea iubirii tale. Voi înșivă puteți să vă construiți fericirea sau să o pierdeți. Dacă veți căuta să vă puneți viața în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu, veți putea fi loiali și nobili și veți netezi cărarea vieții unul pentru celălalt.

Supuneți-vă unul altuia. Edson, te îndemn să renunți din când în când la părerile tale. Nu fi prea insistent, chiar dacă purtarea ta ți se pare bună. Trebuie să fii îngăduitor, răbdător, bun, delicat, milos, curtenitor, înnoind mereu gesturile curtenitoare, faptele amabile, cuvintele duioase, voioase și încurajatoare. Dragii mei copii, fie ca binecuvântările cele mai bogate ale cerului să rămână peste voi amândoi. Aceasta este rugăciunea mamei voastre. Mama, Scrisoarea 24, 1870.

Căsătoria este asemenea iubirii Domnului Hristos pentru poporul Său ales

Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, căsătoria este folosită pentru a reprezenta legătura sacră și duioasă care există între Domnul Hristos și cei mântuiți ai Săi, pe care i-a răscumpărat cu prețul Calvarului.

„Nu te teme”, spune El, „... căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel” (Isaia 54, 4.5.) „Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, zice Domnul;

căci Eu sunt Stăpânul vostru.” (Ieremia 3, 14.) În Cântarea Cântărilor, auzim vocea miresei spunând: „Preaiubitul meu este al meu și eu sunt a lui”. Iar El, care este pentru ea „deosebit din zece mii”, îi vorbește alesei Sale astfel: „Ești frumoasă de tot, iubito, și n-ai nici un cusur.” (Cântarea Cântărilor 2,16; 5,10; 4,7.)

Viața de căsnicie devine din ce în ce mai bună

Dacă îl vor lua pe Domnul Hristos ca ajutor al lor, bărbații și femeile vor putea atinge idealul lui Dumnezeu pentru ei. Pentru aceia care I se consacră cu o încredere plină de iubire, harul Său va îndeplini ceea ce înțelepciunea omenească nu poate face. Lucrările providenței Sale pot uni inimile cu legături de origine cerească. Dragostea nu va fi doar un schimb de cuvinte plăcute și măgulitoare. Războiul de țesut al cerului țese cu o urzeală și o bătătură mai fine și totuși mai rezistente decât pot țese războaiele de țesut pământești. Rezultatul nu este o țesătură firavă, ci una care va suporta uzura și încercările. Inimile vor fi legate cu legăturile de aur ale unei iubiri durabile.

A iubi așa cum a iubit Domnul Hristos înseamnă a manifesta altruismul în permanență și în orice loc, prin cuvinte amabile și prin gesturi plăcute. Acestea nu îi costă nimic pe cei care le exprimă, dar lasă în urma lor un parfum care înconjoară sufletul. Efectul lor nu va putea fi măsurat niciodată. Ele nu sunt o binecuvântare doar pentru cel căruia îi sunt adresate, ci și pentru cel care le adresează, deoarece acționează asupra lui. Dragostea veritabilă este o însușire prețioasă, de origine cerească, al cărei parfum devine tot mai plăcut, pe măsură

ce se răspândește asupra altora.

Dragostea lui Hristos este profundă și arzătoare, revărsându-se asemenea unui torent irezistibil asupra tuturor celor care o vor primi. În iubirea Sa nu există nici o umbră de egoism. În această iubire de origine cerească există un principiu durabil, care rămâne în inimă. Ea se va face cunoscută nu numai în relația sfântă cu aceia care ne sunt cei mai dragi, ci și față de toți ceilalți semenii cu care venim în contact. Ea ne va face să acordăm mici atenții, să facem concesii, să îndeplinim fapte de bunătate, să spunem cuvinte încurajatoare, amabile și sincere. Ea ne va determina să simțim împreună cu aceia a căror inimă flămânzește după simpatie.

Capitolul 2

Găsirea partenerului potrivit

Fiți practici!

Înainte de a-și asuma responsabilitățile implicate în relația căsătoriei, tinerii și tinerele ar trebui să aibă o experiență în lucrurile practice, care îi va pregăti pentru îndatoririle și poverile vieții de zi cu zi.

Deoarece atât bărbaților, cât și femeilor le revine o parte în treburile gospodărești, băieții și fetele trebuie să învețe cum să îndeplinească datoriile casnice. A aranja patul, a face ordine în cameră, a spăla vasele, a pregăti o mâncare, a spăla și repara propria îmbrăcăminte constituie o pregătire care nu va face nici un băiat mai puțin demn, ci mai fericit și mai folositor.

Foarte multe fete s-au căsătorit și au familii, fără să aibă cunoștințe practice în privința îndeplinirii îndatoririlor ce-i revin unei soții și mame. Ele știu să citească și să cânte la un instrument muzical, dar nu știu să gătească. Ele nu știu să pregătească o pâine bună, lucru esențial pentru sănătatea familiei. Ele nu știu să croiască și să confecționeze haine, pentru că nu au învățat niciodată. Aceste fete au considerat că asemenea lucruri nu sunt esențiale. Prin urmare, în viața de cămin, ele depind de altcineva care trebuie să facă toate aceste lucruri în locul lor, tot așa de mult cum depind

copiii lor de ele.

Ce trebuie să caute un tânăr la o viitoare soție

Un tânăr trebuie să caute o soție care să stea alături de el și să fie capabilă să-și poarte partea ei din poverile vieții. El are nevoie de o persoană a cărei influență îl va înnobila și îl va face mai bun și care să-l facă fericit prin iubirea ei.

„O nevestă pricepută este un dar de la Domnul.” „Inima bărbatului se încrede în ea și nu duce lipsă de venituri. Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale... Ea deschide gura cu înțelepciune și învățături plăcute îi sunt pe limbă. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâinea lenevirii. Fiii ei se scoală și o numesc fericită, bărbatul ei se scoală și-i aduce laude zicând: «Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate».” „Cine găsește o nevestă bună găsește fericirea; este un har pe care-l capătă de la Domnul.” (Proverbe 19, 14; 31, 11-12.26-29; 18, 22.)

Rolf era fiul unui pastor din conducerea bisericii din Europa. Fata cu care voia să se căsătorească nu era sigură că îl iubește, dar el o îndemna insistent să-și ia un angajament față de el.

Existau și alte probleme care indicau că ea nu era pregătită să-și asume răspunderile vieții de căsătorie, atât datorită temperamentului ei, cât și lipsei de pregătire. Ellen White îi adresează lui Rolf câteva întrebări la care ar trebui să răspundă

fiecare tânăr care plănuiește să se căsătorească. Great Grimsby, Anglia, 23 septembrie 1886.

Dragă Rolf, Când am fost la Basel, am avut o scurtă conversație cu Edith despre relația voastră de curtenie. Am întrebat-o dacă este pe deplin convinsă că te iubește suficient de mult, încât să-și unească interesele cu tine pentru toată viața. Ea mi-a răspuns că nu este pe deplin hotărâtă asupra acestui fapt. I-am spus că ar trebui să știe exact ce intenționează să facă și că ar trebui să nu încurajeze în vreun fel atențiile nici unui tânăr, arătându-i că îl preferă, dacă nu îl iubește.

Ea a declarat deschis că nu știe dacă te iubește, dar s-a gândit că, dacă ar fi logodită cu tine, ar putea să te cunoască mai bine. Dar, așa cum au stat lucrurile, în situația de până acum, nu ați avut nici o ocazie favorabilă de a vă cunoaște suficient.

Am avut motive să cred că nu-i plăceau muncile casnice și știam că tu ar trebui să ai o soție cu care să poți întemeia un cămin fericit. Am întrebat-o dacă are vreo experiență în privința acelor îndatoriri care alcătuiesc viața unui cămin. Ea mi-a răspuns că a făcut treburi casnice în familia tatălui ei. Am pus aceste întrebări, pentru că, așa cum îmi fusese prezentat caracterul ei, această tânără avea nevoie de o educație specială, în ce privește îndatoririle practice ale vieții, dar nu avusese nici plăcere, nici înclinație pentru astfel de lucruri.

Mi-a spus că nu este hotărâtă în nici o privință, că tu ești foarte

insistent și o iubești, dar ea nu poate spune că te iubește, deși tu ești foarte amabil și atent cu ea. I-am spus: „Atunci, trebuie să ajungi la o înțelegere cu el. Nu-l mai încuraja”.

I-am spus că ar trebui să ia în considerare scopul unei căsătorii cu tine și să se gândească dacă printr-un asemenea pas veți putea să-L slăviți pe Dumnezeu, dacă veți deveni mai spirituali și dacă viața voastră va fi mai folositoare. În general, căsătoriile plănuite impulsiv și egoist nu au rezultate bune, ci adesea ajung niște eșecuri deplorabile.

Acum, Rolf, nu pot afirma că este datoria mea să îți spun să nu te căsătorești cu Edith, dar am să-ți spun că mă interesează binele tău. Iată câteva lucruri care ar trebui luate în considerare: Fata cu care te căsătorești va aduce fericirea în căminul tău? Este Edith o persoană econoamă sau, atunci când va fi căsătorită cu tine, va cheltui nu numai propriile venituri, ci și pe ale tale, pentru a-și satisface vanitatea și preocuparea pentru aspectul ei exterior? Sunt principiile ei corecte în această privință?

Eu nu cred că Edith știe ce înseamnă renunțarea la sine. Dacă ar fi avut posibilitatea, ar fi găsit ocazii de a cheltui chiar mai mult decât până acum. În ce o privește, satisfacțiile egoiste nu au fost niciodată biruite, iar această îngăduință de sine firească a devenit o parte a vieții ei. Ea dorește să petreacă un timp plăcut și confortabil.

Trebuie să vorbesc deschis. Rolf, eu știu că, dacă te vei căsători cu ea, veți fi împreună, dar nu veți fi uniți. Cea pe care o vei face

soția ta va avea întotdeauna ceva necorespunzător. În ce privește devotamentul și evlavia creștină, acestea nu se pot dezvolta niciodată acolo unde sufletul este stăpânit de un egoism atât de mare.

Îți voi scrie, Rolf, așa cum i-aș scrie și fiului meu. Chiar în fața noastră există o lucrare importantă și nobilă, iar partea pe care o vom îndeplini în această lume depinde în întregime de țintele și scopurile noastre în viață. Uneori, este posibil să ne lăsăm conduși de impulsuri. Tu ai calități care te pot face să devii un om folositor, dar, dacă te lași condus de înclinații, acest torent puternic al voinței proprii te va spulbera. Stabilește-ți un standard înalt și luptă cu seriozitate să îl atingi.

Scopul călăuzitor al inimii tale trebuie să fie creșterea până la statura plinătății în Isus Hristos. În Domnul Hristos poți face totul plin de curaj, dar fără El nu poți face nimic așa cum ar trebui. Tu ești o persoană hotărâtă să aducă la îndeplinire ce își propune. Aceasta nu este o trăsătură de caracter indezirabilă, dacă toate capacitățile tale Îi sunt supuse lui Dumnezeu. Te rog, adu-ți aminte fără încetare că nu ai dreptul să dispui de tine însuși după cum îți dictează propriul capriciu. Domnul Hristos te-a răscumpărat cu un preț infinit. Tu ești proprietatea Lui și trebuie să iei în considerare acest fapt în toate planurile tale.

Mai ales în relațiile tale în vederea căsătoriei, fii atent să alegi o persoană care va sta alături de tine umăr la umăr, în ce privește creșterea spirituală.

Rolf, vreau să te gândești bine la toate aceste lucruri. Dumnezeu să te ajute să te rogi pentru acest subiect. Îngerii privesc la lupta aceasta. Te las să judeci această problemă și să decizi pentru tine însuși. Ellen G. White, Scrisoarea 23, 1886.

Întrebări pe care trebuie să le pună o fată înainte de căsătorie

Înainte de a accepta să devină soția cuiva, fiecare fată ar trebui să cerceteze dacă acela cu care urmează să-și unească destinul este vrednic de aceasta. Care este trecutul lui? Este viața lui curată? Este dragostea lui nobilă și înaltă sau este doar o atracție sentimentală? Are el acele trăsături de caracter care o vor face fericită? Poate găsi ea adevărata pace și bucurie în sentimentele lui? I se va îngădui să-și păstreze individualitatea sau judecata și conștiința ei vor trebui să se supună stăpânirii soțului ei? Ca ucenic al lui Isus, ea nu-și aparține, deoarece a fost răscumpărată cu un preț. Poate ea să onoreze cerințele Mântuitorului mai presus de orice altceva? Va putea ea să-și păstreze trupul și sufletul, gândurile și intențiile curate și sfinte? Aceste întrebări au o importanță vitală pentru bunăstarea fiecărei femei care începe o relație în vederea căsătoriei.

Puneți-vă următoarele întrebări: Mă va ajuta această căsătorie pe calea spre cer? Va spori ea dragostea mea pentru Dumnezeu? Îmi va lărgi ea sfera posibilităților de a fi folositoare în această viață? Dacă aceste gânduri nu vă fac să vă retrageți, atunci mergeți înainte în temere de Dumnezeu.

Dragostea curată este ca o plantă care are nevoie de îngrijire. Femeia care dorește o căsătorie fericită și plină de pace, care vrea să fie scutită de nefericirea și tristețea viitoare, să se întrebe înainte de a-și dăruia dragostea: Are iubitul meu o mamă? Care este amprenta caracterului ei? Își recunoaște el obligațiile față de ea? Este el atent și sensibil la dorințele și fericirea ei? Dacă nu-și respectă și nu-și cinstește mama, va manifesta el dragoste, respect, bunătate și atenție față de soția lui? Când noutatea căsătoriei va trece, mă va mai iubi el? Va fi el răbdător cu greșelile mele sau va fi critic, arogant și dictatorial? Adevărata afecțiune va trece cu vederea multe greșeli, dragostea nici nu le va observa.

O tânără ar trebui să accepte ca tovarăș de viață numai un tânăr ale cărui trăsături de caracter sunt curate și demne, care este sânguincios, cinstit, plin de aspirații nobile și care îl iubește pe Dumnezeu și se teme de El.

Următoarea scrisoare către Nellie se referă la câteva dintre problemele abordate în cea precedentă, adresată lui Rolf. Anturajul ei nu este bun. Prietenul ei este lipsit de respect, leneș și folosește un limbaj trivial. De asemenea, mai are și alte obiceiuri neplăcute. Ellen White pune câteva întrebări foarte directe, care vi s-ar putea potrivi și vouă, în timp ce citiți această scrisoare. Norfolk Villa, Prospect St. Granville, N.S.W., 9 august 1894.

Dragă Nellie, Îi mulțumesc lui Dumnezeu că iubești adevărul, că îl iubești pe Domnul Isus și sunt nerăbdătoare să-ți continui

drumul înainte și în sus, ca să atingi standardul caracterului creștin, descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu să fie călăuză ta, astfel încât caracterul și comportamentul tău să fie modelate în toate privințele conform cerințelor lui.

Tu ești proprietatea Domnului atât prin creație, cât și prin răscumpărare. Tu poți fi o lumină în căminul tău și, prin trăirea adevărului, poți exercita în permanență o influență mântuitoare. Când adevărul se află în inimă, influența lui mântuitoare este simțită de toți cei din casă. Asupra ta se află o responsabilitate sfântă, care îți cere să-ți păstrezi sufletul curat, consacrandu-te Domnului, ca să fii în întregime a Lui.

Cunoscuții tăi, care sunt cu totul împotriva lucrurilor spirituale, nu sunt înnobilați, curățiți și înălțați prin trăirea adevărului. Ei nu se află sub conducerea lui Hristos, ci sub steagul negru al prințului întunericului. Asocierea cu aceia care nu se tem de Dumnezeu și nici nu îl iubesc, în afară de cazul în care o faci cu scopul de a-i câștiga pentru Domnul Hristos, se va dovedi o pagubă pentru spiritualitatea ta. Dacă nu îi poți ajuta, influența lor va duce la degradarea și întinarea credinței tale. Este corect să-i tratezi cu bunătate, dar nu este bine să iubești și să alegi societatea lor, deoarece, dacă alegi atmosfera care învăluie sufletul lor, vei pierde tovărășia lui Isus.

Din lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea, te avertizez că ești în pericolul de a fi înșelată de vrăjmaș. Ești în pericolul de a-ți alege calea proprie, de a nu asculta sfatul lui Dumnezeu și de a nu umbla în supunere față de voința Sa. Cel Sfânt a dat legi pentru

călăuzirea fiecărui suflet, așa încât nimeni nu trebuie să se rătăcească pe cale. Aceste îndrumări înseamnă totul pentru noi, deoarece ele alcătuiesc standardul căruia trebuie să i se conformeze orice fiu și fiică a lui Adam.

Tocmai ai ajuns la vârsta maturității și, dacă vei căuta harul lui Hristos, dacă vei merge pe calea pe care te călăuzește Domnul Isus, vei deveni din ce în ce mai mult o femeie de valoare. Vei crește în har, experiența te va face mai înțeleaptă și, pe măsură ce vei înainta din lumină în lumină, vei deveni tot mai fericită. Adu-ți aminte că viața ta îi aparține Domnului Isus și că nu trebuie să trăiești doar pentru tine.

Ferește-te de tinerii lipsiți de respect. Ferește-te de cei cărora le place să nu aibă nici o ocupație și care își bat joc de lucrurile sfinte. Evită anturajul unui băiat care folosește un limbaj profanator sau care este dependent de consumul chiar și numai al unui singur pahar de băutură. Nu asculta cererile în căsătorie din partea unui bărbat care nu are nici o idee despre responsabilitatea lui față de Dumnezeu. Adevărul curat, care sfîntește sufletul, îți va da curajul să te eliberezi de compania plăcută a unora despre care știi că nu se tem de Dumnezeu, nu-L iubesc și nu știu nimic despre principiile adevăratei neprihăniri. Putem fi întotdeauna îngăduitori cu nedesăvârșirile unui prieten sau cu neștiința lui, dar niciodată cu viciile lui.

Fii precaută la fiecare pas pe care îl faci. La fiecare pas, ai nevoie de Domnul Isus. Viața ta este prea prețioasă, ca să o tratezi

ca pe un lucru de mică valoare. Golgota îți mărturisește despre valoarea sufletului tău. Consultă Cuvântul lui Dumnezeu, ca să poți ști cum ar trebui să-ți folosești viața care a fost cumpărată pentru tine cu un preț infinit. În calitate de copil al lui Dumnezeu, îți este îngăduit să te căsătorești numai în Domnul. Asigură-te că nu urmezi închipuirile inimii tale, ci fă totul în temere de Dumnezeu.

Când se asociază cu cei necredincioși în scopul de a-i câștiga pentru Domnul Hristos, cei credincioși vor fi martorii Lui și, după ce și-au îndeplinit misiunea, se vor retrage pentru a respira o atmosferă curată și sfântă. Când ești în societatea celor necredincioși, amintește-ți mereu că te afli în poziția de reprezentant al Domnului Hristos și nu îngădui pe buzele tale nici un cuvânt ușuratic și neserios, nici o conversație ieftină.

Amintește-ți mereu de valoarea sufletului și nu uita că este privilegiul și datoria ta să fii, pe orice cale posibilă, o împreună lucrătoare cu Dumnezeu. Tu nu trebuie să te cobori la același nivel cu necredincioșii, să râzi și să ai o vorbire la fel de ușuratică.

Domnul va fi ajutorul tău și, dacă te încrezi în El, te va ridica la un standard nobil și înalt și îți va așeza picioarele pe platforma adevărului veșnic. Prin harul lui Hristos, vei putea folosi corect capacitățile care ți-au fost încredințate și vei deveni un factor de influență spre bine, în lucrarea de câștigare a sufletelor pentru Hristos. Fiecare talent pe care îl ai trebuie folosit de partea binelui.

Draga mea soră, ți-am scris pentru că îți iubesc sufletul și te rog

stăruitor să asculți cuvintele mele. Am să-ți scriu mai mult când voi găsi timpul necesar. Cu dragoste creștină, Ellen G. White, Scrisoarea 51, 1894.

Capitolul 3

Este cu adevărat dragoste?

Satana face tot ce îi stă în putință pentru a-i influența pe aceia care sunt întru totul nepotriviți, în așa fel încât să-i facă să-și unească interesele. El jubilează în această lucrare, deoarece prin ea poate produce mai multă nenorocire și disperare în familia omenească decât prin exercitarea aptitudinilor lui în oricare altă direcție.

Multe căsătorii nu pot produce altceva decât nenorocire; totuși mintea tinerilor aleargă în această direcție, pentru că sunt conduși de Satana care îi face să creadă că, pentru a fi fericiți, trebuie să se căsătorească, în ciuda faptului că ei nu au capacitatea de a se controla pe ei înșiși sau de a întreține o familie. Cei care nu sunt dispuși să se adapteze la înclinațiile celuilalt, așa încât să evite neînțelegerile sau certurile, nu ar trebui să facă acest pas.

Căsătoria ar trebui să fie rezultatul unei gândiri atente, și nu al impulsurilor.

Este această dragoste adevărată?

Dragostea adevărată este un principiu înalt și sfânt, iar caracterul ei este întru totul diferit de acela al dragostei stârnite de impulsuri, care dispare subit, când este greu încercată.

Dragostea adevărată nu este o pasiune puternică, năvalnică și pătimașă. Dimpotrivă, natura ei este liniștită și profundă. Ea privește dincolo de simplele aparențe și este atrasă doar de calități. Ea este înțeleaptă și plină de discernământ, iar devotamentul ei este real și statornic.

Dragostea este un dar prețios, pe care îl primim de la Domnul Isus. Iubirea curată și sfântă nu este un sentiment, ci un principiu. Cei care sunt însuflețiți de adevărata iubire nu sunt nici lipsiți de rațiune, nici orbi.

Blândețea, tandrețea, îngăduința, îndelunga răbdare, calitatea de a nu fi iritabil, de a răbda totul, de a spera totul și de a suferi totul -- acestea sunt roadele care cresc în pomul prețios al dragostei de origine cerească. Dacă este îngrijit, ei se va dovedi a fi un pom veșnic verde. Ramurile lui nu vor slăbi, frunzele lui nu se vor ofili. El este nemuritor, pentru că este udat neîncetat de rouă cerească.

Dragostea, o planta sensibilă

Dragostea este o plantă de origine cerească și trebuie protejată și îngrijită. Inimile sensibile și cuvintele sincere și iubitoare vor face familiile fericite și vor exercita o influență înălțătoare asupra tuturor celor care ajung în sfera lor de influență.

Deși femeile își doresc soți cu caractere nobile și puternice, pe care să-i poată iubi și respecta, totuși aceste calități trebuie să fie

întrețesute cu tandrețe, afecțiune, răbdare și îngăduință. La rândul ei, soția trebuie să fie voioasă, amabilă și devotată și, atât cât este posibil, să-și potrivească gusturile după ale soțului, fără a-și pierde individualitatea. Atât soțul, cât și soția ar trebui să cultive răbdare și bunătate și acea dragoste duiosă unul față de altul, care va face ca viața de căsnicie să fie plăcută și frumoasă.

Cei care au idei nerealiste despre viața de căsătorie, a căror imaginație a clădit castele de vis, lipsite de orice legătură cu dificultățile și necazurile vieții, vor fi foarte dezamăgiți de realitate. Când viața reală intervine cu grijile și necazurile ei, acești tineri sunt total nepregătiți să le întâmpine. Fiecare se așteaptă să găsească la celălalt desăvârșirea, dar nu descoperă decât slăbiciune și defecte, deoarece bărbații și femeile, așa limitați cum sunt, nu sunt fără greșeli. Apoi încep să se învinovățească unul pe altul și să-și exprime dezamăgirea. În loc să procedeze astfel, ei ar trebui să încerce să se ajute reciproc și să dezvolte acea evlavie practică, prin care pot fi ajutați să ducă lupta vieții cu vitejie.

Puterea iubirii

Dragostea este o putere. În acest principiu sunt implicate în mod inseparabil atât puterea intelectuală, cât și cea morală. Puterea bogăției are tendința de a corupe și de a distruge, constrângerea are o mare capacitate de a răni, dar excelența și valoarea iubirii curate constă în eficiența ei în a face binele și numai binele.

Orice este făcut din iubire curată, oricât de mic și neînsemnat ar

fi în ochii oamenilor, este plin de roade, pentru că Dumnezeu privește mai mult la dragostea cu care lucrează cineva decât la mărimea realizărilor sale.

Dragostea este de la Dumnezeu. Inima neconvertită nu poate face să răsară și nici nu poate să producă această plantă de origine divină, care trăiește și înflorește numai acolo unde domnește Hristos....

Dragostea nu lucrează pentru câștig, nici pentru răsplată, totuși Dumnezeu a rânduit ca fiecare lucrare făcută din dragoste să aducă un rod bogat. Iubirea are însușirea de a se răspândi în mod natural și este liniștită în lucrările ei; cu toate acestea, ea este foarte puternică în hotărârea de a învinge mari rele. Influența ei îmblânzește și transformă. Ea va lua în stăpânire viața celor păcătoși, schimbându-le inima, când orice alte mijloace s-au dovedit fără succes.

Oriunde este folosită puterea intelectului, a autorității sau a constrângerii, fără ca dragostea să fie prezentă în mod vizibil, sentimentele și voința celor pe care îi abordăm vor adopta o poziție defensivă, de respingere, iar împotrivirea lor va fi mai puternică.

Dragostea curată este simplă în lucrările sale și se deosebește de orice alt principiu de acțiune. Dorința de a fi o persoană influentă și plăcerea de a fi apreciat de ceilalți pot determina pe cineva să trăiască o viață ordonată și să poarte o conversație ireproșabilă. Respectul de sine ne poate face să evităm orice aparență rea. O inimă egoistă poate îndeplini fapte generoase, poate fi de acord cu

adevărul prezent și poate exprima umilință și afecțiune, însă motivele ei sunt înșelătoare și necurate. Faptele care izvorăsc dintr-o asemenea inimă sunt lipsite de mireasma vieții și de roadele adevăratei sfințenii, deoarece principiile iubirii curate nu se află în ea.

Dragostea ar trebui îngrijită și cultivată, pentru că influența ei este divină.

Când dragostea este oarbă

Doi oameni ajung să se cunoască bine. Fiecare este îndrăgostit cu pasiune de celălalt și toată atenția lor este absorbită. Rațiunea lor este orbita, iar judecata este abandonată. Ei nu se vor supune nici unui sfat și nici unei porunci, ci vor insista să-și urmeze propria cale, indiferent de consecințe.

Dragostea lor pătimășă îi stăpânește asemenea unei boli contagioase, care trebuie să-și urmeze cursul, și se pare că nu există nimic care să o stopeze. Probabil că în cercul lor există unii care își dau seama că o eventuală căsătorie a celor doi ar putea avea ca rezultat doar nefericirea de o viață. Dar rugămințile insistente și sfaturile sunt zadarnice. Poate că, printr-o astfel de căsătorie, capacitatea de a fi folositor unui om, pe care Dumnezeu l-ar binecuvânta în slujba Sa, va fi schilodită și distrusă. Dar nici dovezile, nici argumentele convingătoare nu sunt ascultate.

Tot ce pot spune bărbații și femeile cu experiență se dovedește

fără efect. Nimic nu are puterea de a schimba hotărârea la care au fost conduși de dorințele lor. Ei își pierd interesul față de tot ce are legătură cu religia. Sunt cu totul cuprinși de pasiunea pe care o au unul față de celălalt, iar datoriile vieții sunt neglijate, ca și când ar fi lucruri de mică însemnătate.

Bunul nume este sacrificat sub vraja iubirii împătimate, iar căsătoria unor asemenea oameni nu poate fi celebrată în mod solemn sub aprobarea lui Dumnezeu. Ei se căsătoresc conduși de pasiune, iar când noutatea legăturii romantice se va sfârși, vor începe să înțeleagă ce au făcut. La șase luni după rostirea legământului de căsătorie, sentimentele lor unul față de altul suferă o schimbare. În viața de căsnicie, fiecare învață mai multe despre caracterul partenerului ales. Fiecare descoperă nedesăvârșiri care nu erau vizibile în timpul orbirii și al nesăbuiței relației lor înainte de căsătorie. Promisiunile făcute în fața altarului nu îi leagă unul de altul. Ca o consecință a căsătoriilor grăbite, chiar și în rândul poporului care se declară a fi al lui Dumnezeu există despărțiri și divorțuri, iar în biserică este o mare confuzie.

Când este prea târziu, ei descoperă că au făcut o greșală și că și-au pus în pericol atât fericirea din viața aceasta, cât și mântuirea. Ei nu sunt dispuși să recunoască faptul că mai erau și alte persoane care cunoșteau ceva despre problema lor, deși, dacă ar fi acceptat sfatul acestora, s-ar fi putut scuti de anii de neliniște și necaz.

Dar cei care sunt hotărâți să-și îndeplinească dorințele proprii ignoră sfaturile. Astfel de persoane sunt purtate de pasiune dincolo

de orice barieră pe care rațiunea și judecata ar putea să o ridice în calea lor.

Cântăriți fiecare înclinație și fiecare trăsătură a caracterului celui cu care vă gândiți să vă uniți destinul vieții. Pasul pe care sunteți pe punctul să-l faceți este unul dintre cei mai importanți pași ai vieții și nu trebuie făcut în grabă. Deși vă este permis să iubiți, nu iubiți orbește.

Sper că veți avea suficient respect de sine pentru a evita această formă de curtenie. Dacă singura voastră țintă este slava lui Dumnezeu, veți face totul cu multă precauție. Nu veți îngădui ca sentimentalismul bolnăvicios să vă întunece vederea într-o asemenea măsură, încât să nu mai puteți discerne înaltele cerințe ale lui Dumnezeu pentru voi, în calitate de creștini.

În această scrisoare sunt abordate câteva probleme dificile. În privința celor implicați, se pare că amândoi sunt prea tineri și prea imaturi pentru a se gândi la căsătorie. Scrisoarea sugerează câteva semne ale lipsei de maturitate. Fata este superficială. Ellen White întreabă dacă sentimentele celor doi constituie o iubire adevărată sau o dragoste pasională și îl îndeamnă pe tânăr cu insistență să privească mai degrabă în perspectivă decât doar la clipele prezentului. Salem, Oregon, 8 iunie 1880.

Dragă John, Îmi pare rău că ai intrat singur în încurcătura unei relații de curtenie cu Elizabeth. În primul rând, nerăbdarea ta în privința căsătoriei este prematură.

Îți vorbesc ca o cunoscătoare în acest domeniu. Înainte de a îngădui ca subiectul căsătoriei să-ți stăpânească gândurile, așteaptă până când te vei cunoaște corect pe tine însuși și vei cunoaște lumea, precum și comportamentul și caracterul tinerelor.

Elizabeth nu te va face niciodată să fii mai nobil. Ea nu are acele însușiri interioare, care, prin dezvoltare, ar face din ea o femeie cu judecată, capabilă să stea alături de tine și să te ajute în bătăliile vieții. Ei îi lipsește tăria caracterului. Nu are o gândire profundă și cuprinzătoare, așa încât să fie un ajutor pentru tine. Tu vezi doar suprafața și cam atât. Dacă te vei căsători, după un scurt timp, farmecul se va risipi. Când noutatea vieții de căsnicie va înceta, vei vedea lucrurile în adevărata lor lumină și vei descoperi că ai făcut o greșală regretabilă.

Dragostea este un sentiment atât de sacru, dar puțini știu ce înseamnă cu adevărat. Este un termen des folosit, dar nu înțeles. Flacăra arzătoare a impulsului, fascinația pe care o simte o persoană tânără față de alta nu este iubire și nu merită să fie numită astfel. Dragostea adevărată are o bază intelectuală, o cunoaștere profundă și deplină a celui iubit.

Amintește-ți că dragostea impulsivă este într-un total oarbă. Ea se grăbește să se atașeze de obiecte nevrednice, crezându-le vrednice. Poruncește acestui fel de dragoste să stea liniștită. Fă loc în mintea ta pentru gânduri curate și reflecții serioase. Este această fată, care constituie obiectul sentimentelor tale, la un nivel atât de înalt pe

scara inteligenței și a excelenței morale, a comportamentului și a manierelor educate, încât să te simți mândru să o prezinți familiei tatălui tău și să o recunoști ca fiind aleasa ta în orice anturaj te-ai afla?

Ia-ți timp suficient pentru examinarea fiecărui aspect și după aceea nu te încrede în propria judecată, ci lasă-ți mama, care te iubește, tatăl și prietenii de încredere să facă observații critice asupra aceleia pe care te simți înclinat să o favorizezi. Nu te încrede în propria judecată și nu te căsători cu nici o fată lipsită de inteligență și de valoare morală sau despre care crezi că nu va fi o cinste pentru tatăl și mama ta.

O tânără care se lasă condusă de sentimentele ei față de un bărbat, atrăgându-i atenția prin avansurile ei și învârtindu-se prin locurile în care va fi remarcată de el, nu este fata cu care dorești să te întovărășești. Conversația ei este ieftină și adesea lipsită de profunzime.

Ar fi cu mult mai bine să nu te căsătorești deloc decât să ai o căsătorie nefericită. Dar caută sfatul lui Dumnezeu cu privire la toate aceste lucruri și fii atât de calm și de supus voinței lui Dumnezeu, încât să nu te lași cuprins de febra pasiunii, descalificându-te pentru serviciul Său, prin legăturile tale de prietenie.

Nu avem decât puțin timp pentru a aduna o comoară de fapte bune în ceruri. Să nu faci nici o greșeală în această privință.

Slujește-L pe Dumnezeu cu o iubire neîmpărțită. Fii zelos, fii cu toată inima. Fă ca exemplul tău să aibă un asemenea caracter, încât să-i ajuți și pe alții să se hotărască pentru Isus. Tinerii nu știu ce influență puternică pot avea. Lucrează pentru prezent și lucrează pentru veșnicie. Cea pe care ai adoptat-o ca mamă a ta, Ellen G. White.

Capitolul 4

Căutați ajutor?

Am ales bine?

Nu trebuie să așezăm asupra altora responsabilitatea îndeplinirii datoriei noastre, așteptând ca ei să ne spună ce să facem. Nu putem depinde de oameni pentru a primi sfaturi. Domnul ne va învăța care este datoria noastră cu aceeași bunăvoință cu care învăța pe oricine altcineva. Dacă venim la El cu credință, ne va descoperi tainele Sale în mod personal. Inima ne va arde adesea, când El Se va apropia de noi și va intra în comuniune cu noi, așa cum a făcut cu Enoh. Cei care se hotărăsc să nu facă nici un pas în vreo direcție care Îl va nemulțumi pe Dumnezeu și care își vor prezenta situația înaintea Lui vor ști ce cale să urmeze. Ei vor primi nu numai înțelepciune, ci și putere. Capacitatea de a asculta și de a lucra le va fi data, așa cum le-a făgăduit Domnul Hristos.

Căsătoria va influența și va afecta viața voastră atât în lumea aceasta, cât și în cea viitoare. Un creștin sincer nu-și va pune în aplicare planurile în această direcție, fără a ști ca Dumnezeu îi aproba calea. El nu va dori să aleagă singur, ci va simți ca Dumnezeu trebuie să aleagă pentru el. Noi nu trebuie să ne facem pe plac nouă înșine, căci nici Domnul Hristos nu și-a plăcut Lui însuși. Nu doresc să se înțeleagă ca cineva ar trebui să ia în căsătorie o persoană pe care nu o iubește. O asemenea căsătorie ar fi un păcat.

Dar capriciul și natura emoțională nu trebuie lăsate să ne ducă la ruină. Dumnezeu ne cere întreaga inimă, El ne cere să-L iubim mai presus de orice.

Dacă, înainte de a se gândi la căsătorie, bărbații și femeile obișnuiau să se roage de două ori pe zi, când anticipează un asemenea pas, ar trebui să se roage de patru ori pe zi. Căsătoria va influența și va afecta viața voastră atât în lumea aceasta, cât și în cea viitoare. Un creștin sincer nu-și va pune în aplicare planurile în această direcție, fără a ști că Dumnezeu îi aprobă calea.

Dacă există un subiect care ar trebui luat în considerare cu o gândire calmă și cu o judecată lipsită de patimă, atunci acesta este subiectul căsătoriei. Dacă există vreun timp când avem nevoie de Biblie ca sfătuitoare, atunci acesta este înainte de a face pasul care unește două persoane pentru toată viața.

Deoarece a fost instituită de Dumnezeu, căsătoria este o rânduială sfântă, pe care nu trebuie să o îndeplinim într-un spirit de egoism. Cei care se gândesc la acest pas ar trebui să aibă în vedere importanța lui, cu solemnitate și rugăciune, și să caute sfatul divin pentru a ști dacă merg pe o cale aflată în armonie cu voința lui Dumnezeu. Învățăturile date în Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la acest subiect trebuie luate în considerare cu atenție. Cerul privește cu plăcere asupra unei căsătorii îndeplinite cu dorința arzătoare de a se conforma îndrumărilor date în Sfânta Scriptură.

Belle nu pare să dorească sfaturi din partea nimănui, nici chiar

de la persoanele cele mai apropiate și mai interesate de fericirea ei. Ellen White îi recomandă să-și asculte părinții, dar este dezamăgită, deoarece nici sfatul ei nu a fost luat în considerare. Ea insistă ca Belle să apeleze la ajutorul lui Dumnezeu, dacă nu vrea să ceară ajutorul oamenilor. Aici sunt două scrisori pe care i le-a adresat Ellen White. Scrisoarea nr. 1, Battle Creek, Michigan, 1 martie 1889.

Dragă Belle, Am sperat să te întâlnesc și să stau de vorbă cu tine. Mă tem mult că desconsideri lumina pe care Domnul a binevoit să ți-o dea prin mine. Știu că Domnul are față de tine o iubire duioasă și plină de milă și sper că nu vei ceda ispitei de a te lăsa condusă pe o cale care să-ți despartă sufletul de Dumnezeu. Există mulți care sunt gata să-ți dea sfaturi și să-ți tulbure mintea cu îndrumările lor, dar ei nu-L au pe Dumnezeu ca Sfătuitoare și de aceea tot ce pot ei să îți spună nu va face decât să încurce și mai mult o situație deja foarte dificilă.

Belle, înclinația și temperamentul tău sunt de o așa manieră, încât mă tem mult pentru sufletul tău. Îmi este teamă că nu îți vei alege ca tovarăși niște persoane prevăzătoare, înțelepte și cu inima umilă, care îl iubesc pe Dumnezeu și țin poruncile Lui.

Apostolul inspirat ne îndeamnă să ne ferim chiar și de aparența răului. Ai făcut tu aceasta? Senzualitatea și însușirile emoționale sunt mult mai dezvoltate decât însușirile intelectului. Belle, ar trebui să eviți orice ar face ca aceste înclinații să devină o putere predominantă. Tu ești o persoană energică. Această însușire a ta

trebuie să rămână integră și pe deplin consacrată lui Dumnezeu. Dumnezeu te-a binecuvântat cu aptitudini și capacități pentru a fi sfințite și folosite spre slava Sa.

Tu îți scrii propria istorie. În această criză a vieții, gândirea ta poate suferi o schimbare care tinde mai degrabă spre decădere decât spre înnobilare. Influențele corupătoare ale lumii îți pot modela obiceiurile, gustul, conversația și comportamentul. Tu ești de partea celor care pierd. Clipele prețioase, atât de solemne, de bogate și pline de rezultate veșnice, pot fi lăsate întru totul în voia lui Satana și îți pot aduce ruina. Eu nu doresc să se întâmple astfel. Vreau să fii o creștină, o copilă a lui Dumnezeu, o moștenitoare a cerului.

Ești în pericolul de a renunța la Domnul Hristos, de a deveni nesupusă și de a respinge sfaturile înțelepte. Sfatul iubirii părintești ajunge la urechi surde. Belle, ai vrea să te gândești serios și să primești sfaturi de la cei cu experiență? Te vei lăsa călăuzită de prietenii tăi? Vei ignora tu sfatul părintesc? Îți vei rezolva singură problema?

Sper că îți vei schimba comportamentul, căci, dacă Domnul a vorbit vreodată prin mine, El îți spune acum să-ți îndrepti pașii într-o altă direcție. Pasiunile tale sunt puternice, principiile tale sunt în pericol, iar tu nu vrei să iei în considerare și să ascuți sfatul, deși știi că este bun și că este singurul lucru clar, sigur și temeinic pe care trebuie să-l faci. Te vei hotărî oare să faci binele, să fii bună, să ascuți îndemnul pe care ți l-am dat în Numele Domnului? Dumnezeu ți-a dăruit aptitudini. Oare vor fi ele risipite la

întâmplare? Eforturile necălăuzite tind mult mai adesea să se îndrepte într-o direcție greșită decât în cea bună. Vei îngădui tu să treacă ani de rătăcire, dezamăgire și rușine, în care să lași, prin faptele tale, atâtea impresii greșite în mintea altora, încât să nu mai poți avea niciodată acea influență pe care ai fi putut să o ai?

Pentru a câștiga ceea ce crezi tu că este libertate, ai ales o cale care, dacă vei merge pe ea, te va subjugă mai rău decât sclavia. Trebuie să-ți schimbi comportamentul, să te lași călăuzită de sfatul celor cu experiență și, prin înțelepciunea celor pe care îi învață Domnul, să-ți așezi voința de partea voinței lui Dumnezeu.

Dacă ești hotărâtă să nu ascuți nici un sfat, cu excepția părerilor tale, și să-ți rezolvi toate problemele după propria voință, atunci să fii sigură că vei culege ce ai semănat. Te vei îndepărta cu totul de calea cea dreaptă sau, lovită, rănită și simțindu-ți decăderea spirituală, te vei întoarce la Domnul smerită și pocăită, mărturisindu-ți greșelile. Vei obosi să te lupți cu morile de vânt. Adu-ți aminte că fiecare faptă și fiecare conduită are un caracter dublu, fie virtuos, fie imoral. Dumnezeu este nemulțumit de tine. Îți poți permite să urmezi calea pe care ești acum? Ellen G. White, Scrisoarea 47, 1889, Scrisoarea nr. 2.

Dragă Belle, Din nou inima mea se îndreaptă către tine. Cum este sufletul tău? Ai tu o conștiință fără vina înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor? Dar tovarășii tăi? Sunt ei genul de oameni care să-ți îndrepte mintea spre Dumnezeu și spre lucrurile cerești, să îți mărească respectul față de părinți și să îți înalțe aspirațiile curate

și sfinte? Iubești tu adevărul și dreptatea? Sau te complaci într-o imaginație bogată, care nu are nici o influență sănătoasă asupra sufletului tău? Poți privi cu mulțumire asupra ultimului an din viața ta? Poți vedea o creștere a puterii tale spirituale? Orice satisfacție ieftină, orice îngăduință de sine este o cicatrice rămasă în suflet, iar puterile nobile ale minții sunt corupte. Poate că te vei pocăi, dar sufletul îți va rămâne schilodit și va purta mereu cicatricile. Domnul Isus poate spăla păcatul, dar sufletul va suferi o pierdere.

Belle, te rog să ceri înțelepciune de la Dumnezeu. Cel mai dificil lucru pe care va trebui să-l stăpânești este propriul eu. Încercările tale zilnice, emoțiile, temperamentul tău caracteristic și pornirile tale interioare sunt greu de controlat, iar aceste înclinații nesupuse te duc adesea în robie și întuneric.

Singura ta soluție este să te predai fără rezerve în mâinile lui Isus, cu toate experiențele tale, cu toate ispitele tale, cu toate încercările și pornirile tale, și să-L lași pe Domnul să te modeleze așa cum este modelat lutul de mâinile olarului. Tu nu îți aparții și, prin urmare, trebuie să-ți predai eul greu de stăpânit în mâinile Aceluia care este capabil să te conducă. Atunci, odihna cea prețioasă și pacea vor veni în sufletul tău.

Belle, nici acum nu este prea târziu să îți îndrepti greșelile. Nu este prea târziu să faci ca alegerea și chemarea ta să fie temeinice. Poți chiar acum să începi să lucrezi la planul de creștere spirituală. La credință adaugă virtutea, cunoașterea, cumpătarea, răbdarea și orice har creștin. În marea zi a încercării, toate celelalte vor pieri,

dar aurul caracterului sfânt va rezista. Acesta nu se degradează. El va rezista probei de foc a ultimei zile. Draga mea copilă, vreau să-ți amintești că „Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, împreună cu orice lucru ascuns, fie bun, fie rău”. (Eclesiastul 12, 14.)

Ce faci tu, Belle? De când te-ai hotărât să respingi sfaturile și să refuzi îndrumările, ai devenit tu o creștină mai statornică și mai matură? Sau, alegând să-ți urmezi propria cale, ai descoperit că aceasta îți aduce neliniște, griji și temeri?

De ce nu asculți sfatul părinților tăi? Înaintea ta este calea care duce la ruină sigură. Te vei întoarce, cât timp mai poți? Îl vei căuta tu pe Domnul, câtă vreme te cheamă vocea dulce a îndurării, sau vei continua să-ți urmezi calea proprie? Domnul are milă de tine. El te cheamă. Vrei să vii la El?

Fie ca Domnul să te ajute să alegi să fii întru totul a Lui.

Îți scriu pentru că îți iubesc sufletul. Ellen G. White, Scrisoarea 51, 1889.

Părinții pot fi de ajutor

Dacă sunteți binecuvântați cu părinți temători de Dumnezeu, căutați sfatul lor. Dezvăluirile speranțelor și planurile voastre, învățați lecțiile izvorâte din experiențele vieții lor.

Oare ar trebui un fiu sau o fiică să își aleagă un tovarăș de viață

fără a-și consulta mai întâi părinții, având în vedere că un asemenea pas va afecta considerabil fericirea părinților, dacă aceștia au o oarecare afecțiune față de copiii lor? Ar trebui un copil să persiste în a-și urma drumul propriu, în ciuda sfaturilor și rugăminților părinților lui? Voi răspunde cu hotărâre: NU, chiar dacă nu s-ar mai căsători niciodată. „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău”. Aici este o poruncă și o făgăduință pe care Domnul o va împlini cu siguranță pentru cei care ascultă. Părinții înțelepți nu vor alege niciodată parteneri pentru copiii lor fără a lua în considerare dorințele acestora.

Una dintre cele mai mari greșeli legate de acest subiect constă în ideea că tinerilor fără experiență nu trebuie să li se tulbure sentimentele, că nu trebuie să aibă loc nici un amestec în dragostea lor. Dacă a existat vreodată un subiect care trebuie privit din toate perspectivele, acesta este căsătoria. Ajutorul pe care îl poate oferi experiența altora și o cântărire atentă și calmă a problemei, de ambele părți, sunt absolut esențiale. Majoritatea oamenilor tratează mult prea ușor subiectul căsătoriei. Tineri prieteni, sfătuiți-vă cu Dumnezeu și cu părinții voștri temători de Dumnezeu. Rugați-vă în această privință.

Dacă fiii și fiicele ar fi mai apropiați de părinții lor, dacă ar avea încredere în ei și le-ar destăinui bucuriile și necazurile lor, ar fi scutiți de multe întristări viitoare. Când tinerii sunt încurcați și nu reușesc să afle care este calea cea bună, să le prezinte părinților situația exact așa cum o înțeleg ei și să le ceară sfatul. Cine este mai

în măsură să le arate eventualele pericole decât părinții evlavioși? Cine poate înțelege temperamentul lor caracteristic așa de bine ca părinții? Copiii care sunt creștini vor prețui dragostea și consimțământul părinților lor temători de Dumnezeu mai presus de orice altă binecuvântare pământească. Părinții pot fi părtași la sentimentele copiilor lor, se pot ruga pentru ei și împreună cu ei, ca Dumnezeu să îi ocrotească și să îi călăuzească.

Această scrisoare aduce în atenție subiectul responsabilității față de părinți. Este evident că Hans încearcă să se impună în fața fetei, în ciuda opoziției puternice din partea părinților ei și fără să-l intereseze sentimentele acestora. Această situație ridică întrebarea dacă părinții ar trebui luați în considerare în alegerea unei soții. După o asemenea căsătorie, ce se va întâmpla cu relațiile cu părinții? Ellen White expune acest gen de consecințe care merită să fie avute în vedere. Geneva, Elveția, 16 decembrie 1885.

Dragă Hans, Înțeleg că ai dorit să știi părerea mea despre lucrurile care te tulbură cu privire la căsătoria ta cu fiica fratelui Meyer. Înțeleg că tatăl celei căreia i-ai dedicat sentimentele tale nu dorește ca fiica lui să se unească în căsătorie cu tine. Deși sunt înclinată să te compătimesc din pricina dezamăgirii tale, aș întreba: „Cine este mai interesat de binele propriei fiice decât tatăl și mama ei?”

Însăși insistența ta în această privință, împotriva dorințelor părinților ei, este o dovadă că Duhul lui Dumnezeu nu Se află pe primul loc în inima ta și nu este o putere conducătoare asupra vieții

tale. Tu ai o voință puternică, o hotărâre fermă de a duce la îndeplinire tot ce ai început.

Va binevoi fratele meu să-și cerceteze propriul spirit, să privească în mod critic asupra motivelor sale și să vadă dacă unicul lui scop în această situație este să facă toate lucrurile spre slava lui Dumnezeu? Mi-au fost arătate cazurile mai multor persoane din Elveția, care erau extrem de agitate în privința căsătoriei și aveau mintea atât de absorbită de acest subiect, încât se descalificau pentru lucrarea pe care o dorea Dumnezeu de la ei.

Mi-a fost arătat un tânăr care încerca să devină membru al familiei fratelui Meyer, dar pe care acesta nu părea să-l accepte. El era într-o stare de îngrijorare și nervozitate. Cred că această descoperire ți se aplică ție. Acest frate nu era pregătit din nici un punct de vedere să-și asume răspunderile de soț sau de cap al familiei, iar dacă acea căsătorie ar fi avut loc, rezultatul nu ar fi fost decât o mare nefericire.

Acum, fratele meu, sfatul meu este să-I dăruiești mintea și sentimentele tale Lui Dumnezeu și să te așezi pe altarul Său.

Porunca a cincea trebuie respectată. De câtă suferință și nenorocire ar fi fost cruțați copiii, dacă această poruncă ar fi fost păzită cu mai multă atenție și dacă ei ar fi fost ascultători de părinți și i-ar fi cinstit! O copilă fără experiență nu poate discerne ce este cel mai bine pentru ea și nu știe să-și aleagă cu înțelepciune un partener care să-i facă viața plăcută și fericită, iar o căsătorie

nefericită este cea mai mare calamitate care poate veni peste ambii soți.

Este dispus fratele meu să-și cerceteze inima cu atenție și să vadă dacă este condus de iubire față de Dumnezeu? Va înțelege el ce sentimente se nasc în inima lui împotriva fratelui Meyer, pentru că nu-l poate convinge să fie de acord să o ia în căsătorie pe fiica sa? Dacă ai fi învățat cu adevărat, în școala lui Hristos, cum să duci jugul Său și cum să porți poverile Sale, dacă ai fi învățat din exemplul blândeții și al smereniei lui Isus, nu ți-ai impune voința și dorințele atât de insistent.

Nu-ți prejudicia caracterul prin voința ta puternică de a-ți atinge scopurile cu orice preț. Oprește-te acolo unde ești și întreabă-te: „Ce fel de spirit mă stăpânește?” Îl iubești tu pe Dumnezeu cu toată inima? Îți iubești tu semenul ca pe tine însuși?

Prima îndatorire a fiicei fratelui Meyer este aceea de a-și asculta părinții, de a-și cinsti tatăl și mama. Ea poate face acest lucru doar dacă nu-i vei menține gândirea într-o stare atât de tulburată, încât să nu-și mai poată împlini datoria față de părinți.

Mama are nevoie de ajutorul copilei sale, iar, când va mai crește cu câțiva ani, aceasta va înțelege mai bine cum să își aleagă un soț care să-i facă viața ușoară și fericită. O femeie care va accepta să i se dicteze mereu, chiar și în cele mai mici lucruri ale vieții de căsnicie, care va renunța la identitatea ei, nu va fi niciodată folositoare, nu va fi o binecuvântare în lume și nu va împlini scopul

lui Dumnezeu pentru viața ei. Ea este doar o marionetă, călăuzită de voința și mintea altcuiva. Dumnezeu i-a dat fiecărui bărbat și fiecărei femei o identitate, o individualitate. Toți trebuie să acționeze în temere de Dumnezeu, pentru ei înșiși.

Există atât de multe căsătorii nefericite. Oare putem fi surprinși că părinții sunt precauți și vor să-și protejeze copiii de orice legătură care ar putea să nu fie înțeleaptă și buna? Sora ta în Hristos, Ellen G. White.

Scrisoarea 25, 1885

Nu faceți din aceasta un secret

Un tânăr care se bucură de compania unei tinere și îi câștigă prietenia fără a fi cunoscut de părinții ei nu se comportă ca un creștin nobil, nici față de ea, nici față de părinții ei. El ar putea reuși să-i influențeze mintea prin mesaje și întâlniri secrete, dar, procedând astfel, nu va putea să manifeste acea noblețe și integritate a sufletului pe care trebuie să le aibă orice copil al lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge scopurile, astfel de tineri se comportă nesincer și în contradicție cu standardul Bibliei, dovedindu-se incorecți față de cei care îi iubesc și încearcă să fie niște veghetori credincioși asupra lor. Căsătoriile încheiate în aceste condiții nu sunt după Cuvântul lui Dumnezeu. Tânărul care îndepărtează o fată de la datoria ei, care îi va încurca ideile cu privire la poruncile clare și hotărâte ale lui Dumnezeu de a-și asculta și cinste părinții, nu va fi credincios nici față de obligațiile căsătoriei.

„Să nu furi” a fost scris de degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră și totuși cât furt de iubire este practicat în ascuns și scuzat. Se întreține o curtenie înșelătoare și se păstrează comunicări secrete, până când sentimentele fetei fără experiență, care nu știe unde pot duce aceste lucruri, sunt retrase parțial de la părinții ei și îndreptate spre un tânăr care se dovedește a fi nevrednic de dragostea ei, chiar prin procedeul pe care îl folosește. Biblia condamnă orice fel de necinste și ne cere să fim corecți în orice situație.

Capitolul 5

Cu stăpânire de sine

Puterea stăpânirii de sine, în Hristos

Toți sunt răspunzători de faptele săvârșite în această lume, în timpul de probă. Toți au puterea de a-și controla faptele, dacă vor. Dacă sunt slabi din punct de vedere al moralității, al curăției gândirii și al faptelor, pot obține ajutor de la Prietenul celor neajutorați. Domnul Isus cunoaște bine toate slăbiciunile naturii omenești și, dacă este rugat stăruitor, le va da tăria de a birui cele mai puternice ispite. Toți pot obține această putere, dacă o caută cu umilință.

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 10, 31.) Aici este un principiu care stă la baza fiecărei fapte, fiecărui gând și fiecărui motiv, și anume consacrarea întregii ființe, atât din punct de vedere mintal, cât și fizic, pentru a fi stăpânită de Duhul lui Dumnezeu.... Voi puteți face totul prin Hristos, care vă întărește.

Înainte să spui „Da!”

Căsătoriile timpurii nu trebuie încurajate. O legătură atât de importantă cum este căsătoria și ale cărei consecințe ajung atât de departe nu trebuie încheiată în grabă, fără o pregătire suficientă și înainte ca puterile minții și ale trupului să fie bine dezvoltate.

Relațiile afective, formate în copilărie, au avut adesea ca rezultat căsătorii foarte nefericite sau despărțiri dezonorante. Dacă s-au format fără consimțământul părinților, legăturile timpurii s-au dovedit rareori fericite.... După ce judecata lor se maturizează, tinerii descoperă că sunt legați unul de celălalt pe viață și că nu este probabil să fie vreodată fericiți împreună.

Atunci, în loc să-și îndeplinească fiecare partea cât poate mai bine, încep să se acuze unul pe altul, iar ruptura din relația lor se lărgeste, până când se instalează o indiferență și o neglijare reciprocă. Pentru ei nu mai există nimic sfânt în cuvântul „cămin”. Însăși atmosfera este otrăvită prin cuvinte lipsite de iubire și reproșuri amare.

Ruperea unei logodne

Chiar dacă o logodnă s-a încheiat fără o înțelegere deplină a caracterului celui cu care intenționați să vă căsătoriți, să nu credeți că aceasta vă obligă să vă asumați jurământul de căsătorie și să vă uniți pe viață cu o persoană pe care nu o puteți iubi și respecta. Fiți foarte atenți la modul în care vă angajați să respectați condițiile logodnei. Este mai bine, cu mult mai bine, să rupeți logodna înainte de căsătorie decât să vă despărțiți după aceea, așa cum fac mulți.

Mary Anne pare a fi o persoană egoistă și încăpățânată. Ea nu exercită întotdeauna cea mai bună judecată în alegerea prietenilor. Deși tânărul pe care l-a ales provine dintr-o familie adventistă

renumită, totuși este nereligios și vorbește zeflemitor la adresa bisericii și a lucrurilor spirituale. El este înșelător, purtând o mască față de Mary și prefăcându-se pentru a-i câștiga inima. Ellen White discută despre efectul aproape hipnotic pe care îl poate avea o astfel de legătură și pune câteva întrebări care ajung până în miezul situației. Essex Junction, Vermont, 22 august 1875.

Dragă Mary Anne, Mi-au fost arătate unele lucruri referitoare la tine, pe care nu îndrăznesc să le rețin multă vreme, pentru că simt că ești în pericol. Dumnezeu te iubește și ți-a dat dovezi inconfundabile ale iubirii Sale. Domnul Isus te-a răscumpărat cu sângele Său, dar ce ai făcut tu pentru El?

Tu te iubești pe tine însăși, îți place să te distrezi și să fii în compania băieților, dar nu reușești să faci deosebire între lucrurile valoroase și cele fără valoare. Nu ai o experiență și o judecată matură și ești în pericolul de a urma o cale care se va dovedi întru totul greșită și care te va duce la ruină. Sentimentele tale sunt puternice, dar lipsa de experiență te va face să le dedici unor persoane nepotrivite. Ar trebui să fii precaută și să nu urmezi înclinațiile propriei inimi.

Draga mea copilă, trăim în mijlocul pericolelor din zilele sfârșitului. Satana este hotărât să corupă mintea tinerilor cu gânduri, sentimente și simpatii pe care ei le consideră a fi o dragoste adevărată, căreia nu trebuie să i se opună nimeni. Mi-a fost arătat că aceasta este situația ta. Tu cunoști prea puțin cât de multe griji și ce poveri grele au purtat părinții pentru tine,

Tu nu ți-ai onorat tatăl și mama așa cum îți cere Dumnezeu. Păcatul care există printre copiii din această generație este că sunt „neascultători de părinți, nemulțumitori, nesfinți, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu”. Această stare de lucruri s-a extins într-o asemenea măsură, încât a devenit un subiect al profeției, ca unul dintre semnele care arată că trăim în timpul sfârșitului.

Dumnezeu are anumite așteptări de la tine. El te-a binecuvântat cu viață și cu sănătate, cu aptitudini și puteri raționale, pe care poți să le dezvolți sau poți să le degradezi, cedându-le sub stăpânirea lui Satana. Tu ești responsabilă pentru aptitudinile pe care ți le-a dat Dumnezeu.

Dacă vei folosi cât mai bine privilegiile de care beneficiezi, vei putea să te pregătești pentru a ocupa o poziție de influență și răspundere.

În ultima mea viziune, mi s-a arătat că în Battle Creek există mulți tineri care nu se tem de Dumnezeu și nu au nici o înclinație spre religie. Și mai există încă o categorie de tineri care sunt batjocoritori. Arthur Jones face parte dintre aceștia. El a fost un împotrivor toată viața. și-a dezonorat tatăl și mama. A disprețuit restricțiile din cămin și s-a răzvrătit împotriva autorității părintești. El nu a fost un copil supus. Spiritul de răzvrătire este la fel de firesc pentru el ca respirația. Acasă este certăreț, neascultător, încăpățânat, îngâmfat, nemulțumitor și nesfânt. Acesta este spiritul pe care îl favorizezi. Tu îngădui ca sentimentele tale să se îndrepte spre acest

băiat. Oprește-te acolo unde ești. Nu permite ca această situație să înainteze nici un pas.

Mi s-a arătat că Arthur disprețuiește religia și este un necredincios înrăit, un sceptic. El glumește pe seama lucrurilor religioase. El poartă o mască plăcută pentru a-ți câștiga favoarea, dar întreaga lui viață a fost răzvrătită, atât în cămin, cât și împotriva lui Dumnezeu.

Indiferent cum vorbește și cum te amăgește, Dumnezeu îl vede așa cum este și te avertizez să nu cultivi sentimente de dragoste pentru acest tânăr. Pune capăt oricărei legături apropiate cu el. Acest băiat nu este vrednic de dragostea ta. Dacă nu își respectă și nu își cinstește părinții, el nu te va respecta nici pe tine.

Nu trebuie să fii dispusă a-ți oferi sentimentele inimii. Ești tânără și nebănuitoare. Dacă nu se va veghea mai bine asupra ta, vei fi în mod sigur amăgită. Dumnezeu are pentru tine planuri pe care Satana vrea să le împiedice. Dăruiește-te lui Dumnezeu fără rezerve, ia legătura cu Cerul.

Nu lăsa un tânăr nereligios, un batjocoritor al lucrurilor sfinte, să te îndepărteze de Răscumpărătorul tău. Întrerupe imediat legătura apropiată care există între tine și el. Nu urma înclinației tale, ci urmează-L pe Mântuitorul tău. Draga mea copilă, tu dorești cu orice preț viața veșnică. Nu o sacrifică pentru plăcerea ta, pentru a asculta de propriile sentimente, ci dăruiește-te lui Isus, iubește-L și trăiește pentru slava Sa.

Primește aceste cuvinte scrise, fă așa cum îți spun ele și Dumnezeu te va binecuvânta cu îmbelșugare. Primește muștrarea ca venind de la Dumnezeu și acceptă sfatul pe care ți l-am dat cu iubire. Dumnezeu ți-a dat ocazii de aur. Folosește-le bine. Folosește cât mai bine timpul pe care îl ai acum. Hotărăște-te în sufletul tău să-L cauți cu seriozitate pe Dumnezeu. Smerește-ți inima înaintea Lui și, în simplitatea unei credințe umile, ia-ți crucea și răspunderile tale și urmează Modelul care ți-a fost dat. Cerul ți se va părea destul de ieftin. Prețioasa viață veșnică le va fi oferită tuturor celor care aleg calea ascultării umile.

Vei face tu, începând din această clipă, o schimbare totală în viața ta, căutând să cunoști voia lui Dumnezeu pentru tine? Nu neglija acest timp privilegiat, ci acum, chiar acum, pune totul la picioarele lui Isus și slujește-L cu toată dragostea ta. Dumnezeu să te ajute să rupi lanțurile cu care Satana a încercat să te lege.

Cu nerăbdare și cu multă dragoste, Ellen G. White.

Scrisoarea 30, 1875

Scrisoarea următoare conține câteva dintre cele mai aspre sfaturi și avertismente pe care le găsim în această carte. Se pare că Elizabeth are atât de multe probleme personale și atât de multe slăbiciuni, încât situația ei este fără speranță. La început, această scrisoare seamănă cu o judecată finală a lui Dumnezeu, dar chiar în mijlocul muștrărilor se află următoarele cuvinte de încurajare:

„Nu consider cazul tău lipsit de speranță. Dacă aș fi crezut așa, pana mea nu ar fi așternut aceste rânduri.” Ellen White încheie scrisoarea cu un apel puternic pentru convertirea lui Elizabeth.

Dragă Elizabeth, Mi s-a arătat că ești în pericolul de a ajunge sub deplina stăpânire a marelui vrăjmaș al sufletelor. Tu te-ai opus restricțiilor, ai fost încăpățânată, recalcitrantă și neascultătoare și le-ai adus multe necazuri părinților tăi. Ei au greșit. Tatăl tău te-a răsfățat în mod neînțelept. Tu ai profitat de aceasta și ai devenit înșelătoare. Ai primit laude pe care nu le meritai.

La școală ai avut un profesor nobil și bun, totuși te-ai simțit indignată, pentru că ți se impuneau restricții. Pentru că ești fiica fratelui Cole, ai crezut că profesorul trebuia să te favorizeze și să nu-și permită să te corecteze și să te mustre. Când ai fost la școală, ai fost uneori neastâmpărată, obraznică și sfidătoare și ți-au lipsit, într-o mare măsură, modestia și buna-cuviință. Ai fost îndrăzneată, egoistă și îngâmfată și ai fi avut nevoie de o disciplină fermă, atât acasă, cât și la școală.

Tu ai împărtășit idei greșite cu privire la legăturile de prietenie dintre băieți și fete și ai considerat că este foarte potrivit să te afli în compania băieților. Citirea romanelor și a poveștilor de dragoste ți-a făcut rău și mintea ta a fost fascinată de gânduri indecente. Imaginația ta a devenit atât de coruptă, încât pari să nu ai nici o putere de a-ți controla gândurile. Satana te ține în captivitate, după cum vrea.

Comportamentul tău nu a fost decent, modest sau cuviincios. Tu nu ai avut în atenție temerea de Dumnezeu. Draga mea fată, dacă nu te oprești acolo unde ești, te așteaptă în mod sigur ruina, încetează să visezi cu ochii deschiși și să făurești himere. Oprește-ți gândurile care aleargă pe calea nesăbuiței și a stricăciunii.

Dacă te lași în voia imaginației deșarte, îngăduind minții tale să se ocupe cu gânduri imorale, ești, într-un anumit grad, la fel de vinovată înaintea lui Dumnezeu ca și când gândurile tale ar fi fost aduse la îndeplinire. Tot ce împiedică înfăptuirea este lipsa ocaziei favorabile.

Dacă vrei să-ți controlezi mintea și să împiedici gândurile deșarte și corupte să-ți întineze sufletul, va trebui să devii un paznic credincios al ochilor, urechilor și al tuturor simțurilor tale.

Pentru ca pasiunile și sentimentele să fie supuse rațiunii, conștiinței și caracterului, imaginația trebuie să fie stăpânită cu fermitate și perseverență. Ești în pericol, deoarece ești chiar pe punctul de a-ți sacrifica interesele veșnice pe altarul pasiunii. Pasiunea câștigă un control hotărât asupra întregii tale ființe -- dar ce fel de pasiune? -- o pasiune josnică și distrugătoare.

Fac apel la tine să te oprești. Nu mai înainta nici un pas pe calea ta încăpățânată și nesăbuită, căci în fața ta se află nenorocire și moarte. Dacă nu vei exercita stăpânirea de sine asupra pasiunilor și sentimentelor tale, vei ajunge cu siguranță să ai o reputație rea în

ochii tuturor celor din jurul tău și vei aduce asupra caracterului tău o rușine care va rămâne cât timp vei trăi.

Nu consider cazul tău lipsit de speranță. Dacă aș fi crezut așa, pana mea nu ar fi așternut aceste rânduri. Prin puterea lui Dumnezeu, poți repara trecutul. Chiar și acum poți obține o desăvârșire morală, astfel încât numele tău să fie asociat cu lucrurile curate și sfinte. Tu poți fi înnobilită. Dumnezeu a pregătit ajutorul necesar pentru tine.

Tu ai avut o părere prea înaltă despre tine, despre inteligența ta, iar aceasta te-a condus la un comportament atât de nefiresc și la o asemenea vanitate, încât ai devenit aproape ridicolă. Tu ai o limbă înșelătoare, care s-a complăcut să prezinte lucrurile greșit și fals. O, draga mea fata, dacă te-ai putea trezi, dacă ar putea fi deșteptată conștiința ta adormită și insensibilă, dacă ai putea să cultivi neîncetat gândul prezenței lui Dumnezeu și să te supui continuu controlului unei conștiințe luminate și treze, ai fi tu însăși fericită și ai fi o binecuvântare pentru părinții tăi, a căror inimă o rănești acum. Tu ai putea fi o unealtă a neprihănirii pentru prietenii tăi. Ai nevoie de o convertire deplină, căci fără aceasta „ești plină de fiere amară și în lanțurile fărădelegii”.

Scoate gândul căsătoriei din mintea ta imatură. Nu ești pregătită în nici o privință pentru aceasta. Ai nevoie de ani de experiență, înainte de a fi pregătită să înțelegi datoriile vieții de căsnicie și să porți poverile ei.

Tu poți deveni o fată prevăzătoare, modestă și virtuoasă, dar nu fără un efort stăruitor. Trebuie să veghezi, să te rogi, să meditezi, să-ți cercetezi motivele și faptele. Analizează-ți cu atenție simțămintele. Ai făcut tu vreo faptă indecentă în prezența tatălui tău? Sigur că nu. Dar faci aceasta în prezența Tatălui tău ceresc, care este atât de sfânt și cu mult mai presus de tatăl tău. Tu îți întinezi propriul trup în prezența îngerilor curați și fără păcat și în prezența lui Hristos și continui să faci acest lucru, în ciuda propriei conștiințe și fără a lua în considerare lumina și avertizările care ți-au fost adresate.

Supune-te Lui Hristos fără întârziere. Numai El te poate salva de la ruina, prin puterea harului Său. Numai El poate să îți însănătoșească puterile morale și mintale. Inima ta poate fi plină de căldura iubirii dumnezeiești, înțelegerea ta poate fi matură și clară, conștiința ta, iluminată, puternică și sensibilă, voința ta, dreaptă și sfântă, supusă controlului Spiritului lui Dumnezeu. Tu poți deveni ceea ce alegi. Dacă te vei întoarce acum de pe calea ta, dacă vei înceta să faci răul și vei învăța să faci binele, vei fi cu adevărat fericită, vei fi plină de succes în bătăliile vieții și te vei ridica în slavă și cinste la o viață mai bună decât aceasta. „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.” Ellen G. White, Scrisoare publicată în Mărturii pentru comunitate 2:558-565.

Nu vă lăsați modelați după tiparele lumii

Cei care vor să nu cadă pradă înșelăciunilor lui Satana trebuie să-și păzească bine căile sufletului. Ei trebuie să evite să citească, să

privească sau să asculte lucruri care le vor sugera gânduri murdare. Minte nu trebuie lăsată să se ocupe la întâmplare cu orice subiect pe care ar putea să-l sugereze vrăjmașul sufletelor. Inima trebuie păzită cu credincioșie, pentru că altfel relele din afară le vor trezi pe cele dinăuntru, iar sufletul va rătăci în întuneric.

Cei care doresc să aibă acea înțelepciune care vine de la Dumnezeu trebuie să devină ignorați în ce privește cunoștința păcătoasă a acestui veac. Ei ar trebui să-și închidă ochii, așa încât să nu vadă și să nu învețe nimic rău. Să-și astupe urechile, ca să nu audă ce este rău și să nu obțină acea cunoaștere care le va întina curăția gândurilor și a faptelor. Și ar trebui să vegheze asupra limbii, ca să nu pronunțe cuvinte indecente și în gura lor să nu se găsească viclenie.

Ni s-a poruncit să răstignim firea, cu patimile și înclinațiile ei. Cum trebuie să facem aceasta? Să ne chinuim trupul? Nu, ci să condamnăm la moarte ispita de a păcătui. Gândurile imorale trebuie alungate. Fiecare gând trebuie să fie făcut rob ascultării de Isus Hristos. Toate înclinațiile firești trebuie supuse puterilor mai înalte ale sufletului. Dragostea de Dumnezeu trebuie să domnească mai presus de orice. Domnul Hristos nu trebuie să împartă cu nimeni tronul inimii noastre. Trupul nostru trebuie privit ca fiind proprietatea Sa. Mădularele trupului trebuie să devină unelte ale neprihănirii.

Influența pornografiei asupra minții

Mulți tineri sunt dornici să citească. Ei citesc orice pot obține. Povestirile de dragoste captivante și imaginile indecente au o influență corupătoare. Mulți citesc cu aviditate romane și, ca urmare, imaginația lor se întinează. Fotografii ale unor femei dezbrăcate sunt puse în vânzare frecvent.

Acesta este un veac în care corupția morală se răspândește pretutindeni. Pofța ochilor și patimile sunt stârnite prin citit și prin privit. Inima se degradează moral prin imaginație. Mentea găsește plăcere în contemplarea unor scene care trezesc pasiunile vulgare și josnice. Privite cu o imaginație întinată, aceste scene murdare distrug moralitatea și pregătesc ființele amăgite și orbite să dea frâu liber pasiunilor păcătoase.

Evitați să citiți sau să priviți lucrurile care vă pot sugera gânduri necurate. Cultivați puterile morale și intelectuale. Nu lăsați ca aceste puteri nobile să devină slabe și pervertite, prin lectura prea multor cărți, chiar și a unor cărți de povești.

Satana s-a coborât cu mare putere, pentru a-și aduce la îndeplinire lucrarea de amăgire. El îndreaptă mintea sau imaginația asupra unor lucruri necurate și nelegiuite. Creștinii devin asemenea Domnului Hristos în caracter, doar privind stăruitor la Modelul divin. Lucrurile cu care vin în contact au o influență modelatoare asupra vieții și caracterului lor. Am citit despre un pictor care nu ar fi privit nici măcar pentru o singură clipă un tablou imperfect, ca nu

cumva să aibă o influență negativă asupra ochiului și concepției sale artistice. Lucrurile pe care ne permitem să le privim adesea și la care ne gândim cel mai mult se transferă, într-o anumită măsură, asupra noastră.

Capitolul 6

Responsabilitatea privitoare la relațiile sexuale

Responsabilitatea tinerilor creștini cu privire la relațiile sexuale

Consacrarea tuturor puterilor noastre față de Dumnezeu simplifică mult dificultățile vieții. Ea micșorează și scurtează mii de lupte cu patimile inimii firești.

Simțămintele tinerilor trebuie să fie reținute până când sosește perioada în care vârsta suficientă și experiența vor face ca manifestarea lor liberă să fie onorabilă și sigură.

Dragi prieteni tineri, puținul timp petrecut cu semănatul semințelor sălbatice va produce o recoltă care vă va amărî întreaga viață. O singură oră de nechibzuință, o singură cădere în ispită vă poate orienta cursul întregii vieți într-o direcție greșită. Puteți avea doar o singură tinerețe, faceți-o folositoare. O dată ce ați pășit dincolo de limitele permise, nu vă mai puteți întoarce niciodată pentru a repara greșelile. Cel care refuză legătura cu Dumnezeu și se așază deliberat în calea ispitei va cădea cu siguranță. Dumnezeu pune la probă pe fiecare tânăr.

Senzualitatea este păcatul acestui veac. Dar religia lui Isus Hristos va ține sub control orice fel de îngăduință nelegiuită, iar

puterile morale vor stăpâni fiecare cuvânt, gând sau faptă. Pe buzele unui adevărat creștin nu se va găsi viclenie. El nu își va permite nici un gând imoral, nici un cuvânt care ar avea o conotație senzuală, nici o faptă care are cea mai neînsemnată aparență de rău.

Nu încercați să vedeți cât de mult vă puteți apropia de marginea unei prăpăstii și totuși să fiți în siguranță. Evitați chiar de la început orice apropiere de pericol. Cu interesele sufletului nu se poate glumi. Capitalul vostru este caracterul. Păziți-l ca pe o comoară de aur. Curăția morală, respectul de sine și puterea de a rezista trebuie cultivate cu fermitate și perseverență.

Toate pasiunile nescinte trebuie ținute sub controlul unei rațiuni sfințite, prin harul revărsat din abundență de Dumnezeu în orice situație de urgență. Dar feriți-vă să creați voi înșivă o stare de urgență. Nu intrați cu bună știință într-o situație în care veți fi asaltați de ispite și nu le dați celorlalți nici cea mai mică ocazie să vă creadă vinovați de imprudență.

Noi trebuie să ne controlăm sentimentele și pasiunile cu o hotărâre fermă până la sfârșitul vieții. Înăuntrul nostru există decădere morală, iar în afara noastră sunt ispite, și oriunde va avansa lucrarea lui Dumnezeu, Satana va plănuși să influențeze circumstanțele, în așa fel încât ispita să asalteze sufletul cu o putere covârșitoare. Dacă nu ne sprijinim pe Dumnezeu, având viața ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, nu putem fi în siguranță nici un moment.

William pare a fi îndrăgostit cu pasiune de Carol. În această serie de scrisori, vedem efortul continuu al lui Ellen White de a-l ajuta să-și înțeleagă situația. Carol a încurajat o prietenie care le-a absorbit aproape toată atenția. Relația lor a depășit cu mult limitele corectitudinii și onoarei și amândoi sunt profund implicați în practici care ar trebui, după cum spune Ellen White, rezervate pentru căsătorie.

O asemenea relație le amenință posibilitatea de a fi folositori în viitor. Ellen White insistă fie să se despartă, fie să se căsătorească, dar să nu-și distrugă reputația și să nu afecteze mărturia lor de creștini. Scrisoarea nr. 1, Ballardvale, Mass., August 1879.

Dragă William, Mă duc la cortul meu cu inima îndurerată, pentru a-mi despovăra mintea, scriindu-ți câteva lucruri care mi-au fost arătate în viziune.

Domnul ți-a arătat că relația de prietenie dintre tine și Carol nu a fost în nici un fel menită să te ajute din punct de vedere moral sau să te întărească spiritual. Tu ai făcut câteva încercări slabe de a rupe legătura cu ea, dar ți-ai înnoit curând atenția față de ea; uneori ea a făcut primul pas, iar tu te-ai îndrăgostit nebunește.

Ai petrecut în compania ei ore întregi, noaptea târziu, pentru că amândoi ați fost foarte îndrăgostiți. Ea mărturisește că te iubește, dar nu știe ce înseamnă dragostea curată a unei inimi neprefăcute.

Mi s-a arătat că ești fascinat și amăgit și că Satana jubilează

văzând că o fată, la care cu greu poți găsi vreo trăsătură de caracter care să facă din ea o soție fericită și să aducă fericirea în cămin, poate avea asemenea influență, încât să te despartă de mama ta care te iubește cu o iubire neschimbătoare. În Numele Domnului, încetează să-i acorzi atenție lui Carol sau căsătorește-te cu ea, dar nu aduce ofense cauzei lui Dumnezeu.

Tu ți-ai urmat propria cale, fără a lua în considerare consecințele. Te-ai revoltat în inima ta împotriva mamei tale, pentru că nu a putut să o accepte cu nici un chip pe Carol și nici nu a aprobat atenția pe care i-ai acordat-o.

Relația apropiată dintre tine și Carol nu a avut tendința de a te aduce mai aproape de Dumnezeu sau de a te sfinți prin adevăr, în compania acestei fete, îți pui în pericol interesele veșnice.

Carol se așteaptă la o căsătorie cu tine, iar tu ai încurajat-o să spere aceasta prin atențiile tale. Fericirea ta, atât în viața aceasta, cât și în cea viitoare, este în pericol. Tu ai ascultat de insistențele ei neînțelepte și amăgitoare și te-ai lăsat călăuzit de propria judecată, care nu te-a făcut să fii un creștin mai consecvent și nici un fiu mai credincios și mai ascultător de părinți. Dacă atmosfera din jurul ei îți este cea mai plăcută, dacă ea corespunde standardului tău cu privire la o soție care să stea la cârma familiei tale, dacă, după o judecată calmă, în lumina care îți este dată de Dumnezeu, crezi că exemplul ei ar fi vrednic de urmat, înseamnă că ai putea să te căsătorești cu ea, pentru a fi în compania ei și pentru a vă comporta așa cum numai un soț și o soție se pot comporta unul față de altul.

Faptele și conversația voastră sunt ofensatoare pentru Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu înregistrează cuvintele și faptele voastre. Vi s-a dat lumină, dar nu i-ați acordat atenție. Calea pe care ați urmat-o este o rușine pentru cauza lui Dumnezeu. Comportamentul vostru este necuviincios și necreștin. Voi ați petrecut împreună nopți întregi, stând unul în brațele celuilalt, când fiecare ar fi trebuit să fie în patul lui. Au fost gândurile voastre mai curate, mai sfinte, mai înalte și mai nobile? Ați avut voi o înțelegere clară a datoriei, o dragoste mai mare pentru Dumnezeu și pentru adevăr? Prietena ta, Ellen G. White, Scrisoarea nr. 2, 12 ianuarie 1880.

Dragă William, În dimineața aceasta m-am trezit devreme. Minteă mea nu este liniștită în privința ta. Mi-a fost arătat cazul tău. Registrul cerului a fost deschis și am citit acolo un raport al vieții tale.

Tu atragi asupra ta mustrarea cea mai amară, pentru că te-ai încrezut în propria judecată și ai umblat după înțelepciunea ta, ai respins vocea lui Dumnezeu, ai disprețuit avertismentele și sfaturile slujitorilor Săi și ai continuat cu o perseverență neșămutată să mergi pe căile tale dăunătoare, așa încât calea adevărului a ajuns să fie vorbită de rău, iar sufletele care ar fi putut fi salvate prin intermediul tău au fost pierdute.

Ți-aș putea relata mai multe în legătură cu tine, dar pentru moment este suficient atât. Am fost așa de recunoscătoare când am

ieșit din viziune și am constatat că lucrurile pe care le-am văzut nu reprezentau o realitate prezentă, că timpul tău de probă încă mai continuă. Iar acum apelez la tine, să te grăbești și să nu te mai joci cu lucrurile veșnice.

Te flatezi cu gândul că ești cinstit, dar nu ești. Prin comportamentul tău față de Carol, ai adăugat și încă mai adaugi noi verigi în lanțul care te ține într-o robie sigură. Tu ai respins vocea lui Dumnezeu, dar ai acordat atenție glasului lui Satana. Te porți ca un om lipsit de judecată, și pentru ce? Pentru o fată fără principii, fără nici o singură trăsătură de caracter cu adevărat demnă de iubit, mândră, extravagantă, îndărătnică, neconsacrată, nerăbdătoare, încăpățânată, fără sentimente firești, impulsivă. Totuși, dacă întrerupi orice legătură, ea ar putea avea mai multe șanse să se vadă așa cum este și să-și smerească inima înaintea lui Dumnezeu.

În viața unui tânăr, există întotdeauna o perioadă critică, atunci când este despărțit de influențele din cămin și de sfaturile înțelepte și se confruntă cu situații noi și încercări dificile. Dacă, fără voia sau alegerea proprie, este pus în situații periculoase și se încrede în Dumnezeu pentru a primi putere, nutrind în inima lui dragostea pentru Dumnezeu, el va fi păzit de căderea în ispită, prin puterea lui Dumnezeu care l-a pus în acea situație dificilă.

Este o mare diferență între cazul lui Iosif și cel al tinerilor care par să intre cu forța chiar pe teritoriul vrăjmașului, expunându-se singuri atacurilor lui Satana.

Dumnezeu l-a făcut pe Iosif să prospere, dar în mijlocul prosperității a venit cea mai întunecată ispită. Soția stăpânului său era o femeie imorală, care îl îndemna cu insistență să pășească pe calea spre iad. A renunțat Iosif la aurul caracterului său moral în fața seducțiilor unei femei imorale? Și-a amintit el că ochiul lui Dumnezeu privește asupra lui?

Puține ispite sunt atât de periculoase sau fatale pentru tineri ca aceea a senzualității și, dacă vor cădea în ea, nici o ispită nu se va dovedi mai distrugătoare pentru suflet și trup, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare. Bunăstarea întregului viitor al lui Iosif a depins de hotărârea unei clipe. El și-a îndreptat liniștit privirile spre cer pentru ajutor, și-a lăsat haina în mâinile celei care îl ispita și, în timp ce ochii lui erau luminați, nu de pasiuni nesfinte, ci de o hotărâre fermă, a exclamat: „Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” Lupta a fost câștigată. El a fugit de femeia care l-a ademenit și a fost salvat.

Tu ai avut ocazia de a arăta că religia ta este o realitate concretă, dar ți-ai îngăduit să faci, sub privirile lui Dumnezeu și ale sfinților îngeri, lucruri pe care nu ai fi îndrăznit să le faci, dacă ai fi fost văzut de semenii tăi. Adevărata religie cuprinde toate gândurile, pătrunzând tainele inimii, toate motivele faptelor, direcția și ținta sentimentelor, întreaga structură a vieții noastre. Lozinca și paza vieții noastre va fi: „Tu ești Dumnezeu care mă vede”. Tu poți duce aceste lecții în căminul tău. Trebuie să mai înveți și fie ca Dumnezeu să te ajute. Ellen G. White, Scrisoarea nr. 3, Hornellsville, New York, 9 septembrie 1880.

Dragă William, Simt un interes profund ca acest ultim apel să nu fie tratat cu indiferență, așa cum au fost tratate cele anterioare. Dacă nu-i vei acorda atenție, aceasta va fi ultima invitație pe care o vei mai primi.

Acum, rămâne de văzut dacă vei urma aceeași cale a iubirii pătimase și dacă, după ce își va mărturisi greșeala, Carol va continua să facă aceleași lucruri. Mi-a fost arătat că ea va proceda în felul următor. Va recunoaște deschis că a greșit, apoi îți va atrage simpatia în maniera cea mai patetică, prin scrisori și în conversații. Tu vei fi atras iarăși de ea, îi vei acorda înțelegere și încurajare și vei fi atât de slab și de orbit, încât vei fi prins din nou în mrejele ei, mai ferm ca oricând.

Mi s-a arătat că erai în compania ei în timpul nopții. Tu știi cel mai bine în ce manieră au fost petrecute aceste ore. Mi-ai cerut să-ți spun dacă ai încălcat poruncile lui Dumnezeu. Eu te întreb: Nu le-ai încălcat? Cum a fost folosit timpul tău în orele pe care le-ai petrecut împreună noapte de noapte? Au fost poziția ta, atitudinea ta, sentimentele tale de o asemenea manieră, încât să dorești ca ele să fie înregistrate în registrul cerului? Eu am văzut și am auzit lucruri care i-ar face pe îngerii să roșească.

Nici un tânăr nu ar trebui să se comporte cu o fată așa cum v-ați comportat tu și Carol, cu excepția faptului că ar fi căsătorit cu ea. Am fost foarte surprinsă să văd că tu nu ai înțeles mai bine această problemă. Îți scriu acum ca să te implor, pentru binele sufletului tău,

încetează să te joci cu ispita! Alungă cât mai repede această vrajă care a pus stăpânire pe tine asemenea unui coșmar înfiorător! Dacă mai ai vreo dorință de a beneficia de favoarea lui Dumnezeu, eliberează-te acum și pentru totdeauna!

Calea pe care ai urmat-o a fost suficientă pentru a-ți distruge încrederea în tine, ca om cinstit și creștin, și, dacă nu ai fi fost sub puterea amăgitoare a lui Satana, nu ai fi săvârșit toate aceste lucruri. Dar mă îndoiesc acum că îți vei schimba calea. Cunoscut puterea care continuă să te fascineze și vreau să o vezi și să o înțelegi înainte de a fi prea târziu. Vrei să te schimbi acum pe deplin și să rupi și ultima legătură dintre tine și Carol? La rândul ei, va face ea aceasta? Dacă nici unul dintre voi nu va face astfel, căsătorește-te cu ea imediat și încetați să aduceți dezonoare asupra voastră și asupra cauzei lui Dumnezeu.

Tu ai greșit în mod vădit, aproape în toate privințele. Acum, pentru restul vieții tale, caută să recuperezi ce ai pierdut. Fă așa încât registrul cerului să prezinte un raport diferit cu privire la calea ta.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Ellen G. White, Scrisoarea nr. 4, Septembrie 1880.

Dragă William, Sunt încântată să primesc o scrisoare de la tine și m-am bucurat să citesc sugestiile tale cu privire la intenția de a rămâne acolo unde ești, până când vei deveni stăpân pe situație sau vei îndrepta influența pe care ai exercitat-o. Sunt mulțumită că gândești astfel. Vei vedea că am scris foarte precis și clar, pentru că

așa mi-au fost arătate lucrurile, iar grija pentru sufletul tău m-a îndemnat să relatez situația ta, așa cum mi-a fost arătată, ca fiind deosebit de periculoasă. Va fi dificil pentru tine să o înțelegi astfel, dar noaptea trecută am avut un vis în care îmi spuneai mamei tale: „Dacă aceasta este cu adevărat situația, nu este de nici un folos să mă străduiesc să o îndrept, pentru că nu voi reuși”.

Eu ți-am spus, William, că, atunci când te străduiești cu toată perseverența și cu o hotărâre nestrămutată să te întorci de pe cale și să te eliberezi din capcana lui Satana, vei scăpa din robie și vei fi un om liber. Va fi necesară o voință puternică pentru ca, în puterea lui Isus, să învingi forța obiceiului și să alungi vrăjmașul sufletelor, pe care l-ai îngăduit în preajma ta atâta vreme. Fă un schimb de oaspeți și primește-L pe Domnul Isus, ca să ia în stăpânire templul sufletului tău. Dar El nu împarte inima ta cu Satana. Chiar și acum, în această perioadă târzie, poți să faci un efort hotărât, nu prin puterea ta, ci prin puterea Domnului Isus.

Lasă-ți inima să se zdrobească înaintea lui Dumnezeu, mărturisește și părăsește acele păcate care te-au despărțit de Dumnezeu. Aceasta este lucrarea pocăinței, pe care trebuie să o începi în relația cu mama ta. Dacă nu vei face aceasta, nu vei ajunge niciodată la lumină. Nu lăsa nefăcută nici o lucrare pe care o poți face pentru a îndrepta lucrurile, deoarece acum ai ajuns într-o situație de criză.

Vei trece printr-o mare încercare și vei fi probat de Dumnezeu. Dacă vei ieși din încercare ca aurul curat, Dumnezeu te va folosi. Nu

fi lipsit de credință, ci crede. Încercarea ta nu va fi însoțită de voioșie, ci mai degrabă de chinuri, dar mai târziu îți va aduce roadele pline de pace ale neprihănirii. „Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?” (Evrei 12, 6.7.)

Acum, pașii tăi trebuie să fie în adâncul văii umilinței. Tu te-ai simțit în siguranță, spunând: Muntele pe care mă aflu este solid. Pot să stau singur în picioare. Dar experiența ta din trecut și situația ta prezentă ar trebui să-ți ofere o înțelegere clară a decăderii pe care o suferă omul datorită îndepărtării de Dumnezeu.

Așadar, dragul meu băiat, pentru numele lui Hristos, nu intra pe calea unei noi amăgiri. Lucrează ca pentru veșnicie. Nu-ți urma propria judecată, ci fă ca inima ta să se zdrobească înaintea lui Dumnezeu, ca nu cumva acea piatră să cadă peste tine, să te sfărâme și să te transforme în pulbere.

Ce să-ți spun mai mult? Ce pot să spun? Vreau să fii mântuit. Vreau să fii desăvârșit înaintea lui Dumnezeu. Cu dragoste, Ellen G. White, Scrisoarea 50, 1880.

A glumi cu inimile

A glumi cu inimile nu constituie o nelegiuire minora în ochii unui Dumnezeu sfânt. Totuși, unii se vor arata interesați de tinerele domnișoare, le vor stârni sentimentele, apoi își vor vedea de drum,

uitând toate cuvintele pe care le-au spus și efectul lor. Când îi va atrage un nou chip, vor repeta aceleași cuvinte și vor dedica aceleași atenții unei alte domnișoare.

Această înclinație se va manifesta și în viața de căsnicie. Relația de căsătorie nu face întotdeauna ca o minte schimbătoare să devină statornică și nici pe cel șovăitor să devină neclintit și credincios față de principii. Astfel de persoane se plictisesc de statornicie, iar gândurile lor nesfinte se vor manifesta prin fapte nesfinte.

Prea adesea, femeile din acest veac, atât cele căsătorite, cât și cele necăsătorite, nu păstrează o atitudine reținută, așa cum ar trebui. Ele încurajează atențiile bărbaților căsătoriți și necăsătoriți, iar cei care sunt slabi din punct de vedere moral vor fi prinși în capcană. În mintea lor se vor ivi gânduri care nu ar fi existat, dacă femeia ar fi rămas la locul ei, cu toată modestia și seriozitatea.

Un comportament prevăzător și rezervat, care nu îngăduie indecența și nu accepta atenții nepermise, ci păstrează o atitudine morală înaltă și o demnitate cuvenită, ar putea face să fie evitat mult rău.

Prea adesea, femeile sunt niște ispititoare. Folosindu-se de un pretext sau altul, ele atrag atenția unor bărbați, indiferent dacă sunt căsătoriți sau nu, și îi duc pâna acolo încât încalcă Legea lui Dumnezeu, iar capacitatea lor de a fi de folos este distrusă și sufletul lor este pus în pericol

Oare nu ar trebui ca femeile care mărturisesc adevărul să vegheze cu strictețe asupra lor însele, ca să nu acorde nici cea mai mică încurajare unei familiarități nepermise? Dacă vor păstra în permanență o rezervă strictă și vor avea un comportament decent, ele vor putea închide multe uși ale ispitei.

Janet este impulsivă și se află în pericolul de a lua decizii care vor afecta negativ atât propria viață, cât și mărturia dată altora. Ellen White o îndeamnă insistent să pună școala pe primul loc și astfel să se pregătească pentru o viață folositoare în slujba Domnului.

Janet a lucrat o perioadă de timp în casa lui Ellen White și se cunosc destul de bine. Hastings, Noua Zeelandă, 13 septembrie 1893.

Dragă Janet, În dimineața aceasta am fost trezită devreme, la ora trei. În timpul nopții, conversam cu tine cu toată seriozitatea și spuneam: „Janet, Domnul dorește să faci o lucrare”. Îți prezentam pericolele vieții tale din trecut.

Am simțit că mi s-a încredințat răspunderea de a mă îngriji cu atenție de sufletul tău. Ești în pericolul de a face greșeli dureroase, ca urmare a faptului că te lași condusă de impulsuri. Dumnezeu te-a ferit de căsătoria cu persoane care nu erau în nici un fel menite să te facă fericită și care erau corupte moral și te-ar fi dus în capcana lui Satana, unde ai fi fost nenorocită în viața aceasta și ți-ai fi pus în pericol mântuirea. Oare nu îți vor fi suficiente lecțiile din trecut? Tu

ești întru totul prea generoasă cu sentimentele tale și, dacă ar fi lăsate să se exprime în direcția aleasă de tine, ai face greșeala vieții tale. Să nu te vinzi pe un preț de nimic.

Trebuie să fii prevăzătoare în alegerea anturajului. Ca să-ți îndeplinești partea în slujba lui Dumnezeu, trebuie să obții mai întâi avantajele unei instruiți intelectuale cât mai cuprinzătoare cu putință. Pentru a fi o adevărată lucrătoare pentru Dumnezeu, ai nevoie de o dezvoltare echilibrată a capacităților intelectuale și de o educație creștină vastă și plină de har.

Trebuie să iei în considerare fiecare pas pe care îl ai de făcut, în lumina faptului că tu nu îți aparții, deoarece ai fost răscumpărată cu un preț, îți scriu acum aceste lucruri și ți le voi scrie mereu, pentru că, după cum mi-a fost arătată greșeala din viața ta de până acum, nu îndrăznesc să mă abțin să nu îți adresez îndemnurile cele mai fierbinți de a te supune unei discipline stricte.

Acum te afli în perioada vieții de student. Mentea ta trebuie să fie preocupată de subiecte spirituale. Îndepărtează orice sentimentalism din viața ta. Acum este timpul când se formează caracterul. Să nu consideri ca fiind o glumă sau ceva lipsit de importanță nici un lucru care te poate abate de la interesele tale cele mai înalte și mai sfinte și de la eficiența ta în pregătirea pentru lucrarea pe care ți-a rânduit-o Dumnezeu.

Datoria ta este să îndepărtezi orice trăsătură neplăcută din caracterul tău, ca să poți fi desăvârșită în Hristos Isus. Tu ai un fond

afectiv generos și va fi necesar să veghezi fără încetare, că să nu-ți dăruiești sentimentele unor persoane nevrednice. Caracterul se formează pentru îndeplinirea datoriei, prin studierea vieții și caracterului lui Isus Hristos, care este Modelul nostru.

Tu nu poți fi destul de prevăzătoare și de atentă în toate căile tale. Fă așa încât, oriunde te-ai afla, influența ta să-i ajute și să-i binecuvânteze pe alții. Dumnezeu are o lucrare pentru tine. În nici un caz să nu ieși asupra ta un jug care va fi o sursă de amărăciune pentru toată viața. Fii credincioasă față de tine și față de Dumnezeul tău și vei primi favoarea lui Dumnezeu, care este mai prețioasă decât viața însăși. Mă rog ca Domnul să te binecuvânteze din belșug. Ellen G. White, Scrisoarea 23, 1893.

Capitolul 7

O umbră peste cuib

O umbră peste cuib

Inima este dornică de iubire omenească, dar această iubire nu este suficient de puternică, de curată și de prețioasă pentru a înlocui nevoia după iubirea Domnului Isus. Soția poate găsi înțelepciune numai în Mântuitorul ei și numai în El poate avea putere și har pentru a face față grijilor, răspunderilor și întristărilor vieții. Ea trebuie să facă din Domnul Isus puterea și călăuza ei. Înainte de a se dăruia oricărui prieten de pe pământ, fiecare femeie trebuie să I se dăruiască Domnului Hristos și să nu se implice în nici o relație care ar putea intra în conflict cu legătura ei cu Isus.

Cei care doresc să găsească adevărata fericire trebuie să aibă binecuvântarea Cerului asupra tuturor posesiunilor lor și asupra tuturor faptelor lor. Neascultarea față de Dumnezeu umple de nefericire atâtea inimi și atâtea cămine. Sora mea, dacă nu dorești să ai un cămin din care umbrele să nu se ridice niciodată, nu te căsătorești cu un vrăjmaș al lui Dumnezeu.

A te căsători cu un necredincios înseamnă a te așeza singur pe terenul lui Satana. Prin aceasta, vei întrista Duhul lui Dumnezeu și vei pierde protecția Sa. Oare îți poți permite niște dezavantaje atât de înfricoșătoare în lupta pentru câștigarea vieții veșnice?

„Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, Ie va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.” (Matei 18, 19.) Dar cât de ciudată este această priveliște! În timp ce unu dintre cei doi -- atât de strâns uniți -- este absorbit în devoțiune, celălalt este indiferent și nepăsător. În timp ce unul caută calea spre viața veșnică, celălalt merge pe calea cea largă, ce duce la moarte.

„Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?”

Mi-au fost arătate cazurile unora care, deși mărturisesc a crede în adevăr, au făcut o mare greșeală, căsătorindu-se cu necredincioși. Ei nutresc speranța că partenerul necredincios va adopta adevărul, dar, după ce își va atinge scopul, acesta se va îndepărta de adevăr mai mult ca înainte. Apoi vor începe lucrările subtile și eforturile neîncetate ale vrăjmașului de a-l îndepărta de la credință pe cel credincios.

Mulți își pierd interesul și încrederea în adevăr, pentru că au intrat într-o legătură strânsă cu necredința. Ei respiră atmosfera îndoielii, a suspiciunii și necredinței. Ei văd și aud necredința, iar în cele din urmă și-o însușesc. Poate că unii au curajul de a rezista acestor influențe, dar, în multe cazuri, credința lor este subminată imperceptibil și, în final, distrusă.

Satana știe bine că momentul căsătoriei multor tineri și tinere pune capăt istoriei experienței lor și lucrării lor religioase. Ei sunt pierduți pentru Domnul Hristos. Pentru un timp, este posibil ca ei să

facă un efort de a trăi o viață creștină, dar toate străduințele lor vor întâmpina o influență constantă, venită din direcția opusă. Cândva era un privilegiu și o bucurie pentru ei să vorbească despre credința și nădejdea lor, dar acum nu mai sunt dispuși să menționeze acest subiect, știind că acela cu care și-au unit destinul nu are nici un interes față de el. Ca rezultat, credința în adevărul prețios se stinge în inima lor, iar Satana țese cu viclenie în jurul lor o plasă a scepticismului.

Cel credincios argumentează că, având în vedere noua sa relație, trebuie să cedeze puțin în favoarea tovarășului de viață. Reuniunile și distracțiile lumești devin ceva obișnuit. La început, cel credincios simte o mare reținere față de participarea la astfel de activități, dar interesul pentru adevăr devine tot mai slab, iar credința este înlocuită cu îndoiala și necredința.

Ce ar trebui să facă fiecare creștin când ajunge într-o situație dificilă, care pune la probă temeinicia principiilor sale religioase? Trebuie să spună direct, cu o fermitate vrednică de imitat: „Eu sunt un creștin conștiincios. Eu cred că ziua a șaptea a săptămânii este Sabatul biblic. Credința și principiile noastre ne conduc în direcții opuse. Noi nu putem fi fericiți împreună, pentru că, dacă voi continua să cunosc tot mai bine voința lui Dumnezeu, eu voi deveni din ce în ce mai diferit de lume. Dacă tu vei continua să nu vezi nici o frumusețe în Hristos, dacă nu vei simți nici o atracție față de adevăr, vei iubi lumea pe care eu nu o pot iubi, în timp ce eu voi iubi lucrurile lui Dumnezeu, pe care tu nu le poți iubi.

Tu nu vei fi fericit, ci vei fi gelos din pricina iubirii mele pentru Dumnezeu, iar eu voi fi singur în crezul meu religios. Când concepțiile tale se vor schimba, când inima ta va răspunde cerințelor lui Dumnezeu și când vei învăța să-L iubești pe Mântuitorul meu, atunci relația noastră poate fi reînnoită”.

În acest fel, cel credincios face pentru Domnul Hristos un sacrificiu pe care conștiința lui îl aprobă și care arată că prețuiește viața veșnică prea mult pentru a-și permite riscul de a o pierde. El simte că ar fi mai bine să rămână necăsătorit decât să-și unească interesele vieții cu o persoană care alege mai degrabă lumea decât pe Domnul Isus.

Va accepta oare cineva care caută slava, cinstea, nemurirea și viața veșnică să-și unească viața cu o persoană care refuză să intre în rândul soldaților crucii lui Hristos? Vei accepta tu, care mărturisești că îl alegi pe Domnul Hristos ca stăpân al tău și că îl ascuți în toate lucrurile, să-ți unești interesele cu o persoană condusă de prințul puterilor întunericului? „Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoți?”

Sute de oameni au sacrificat cerul și pe Hristos ca urmare a căsătoriei cu persoane neconvertite. Se poate ca dragostea Domnului Hristos și părtășia cu El să aibă o valoare atât de mică pentru ei, încât să prefere tovărășia unor sărmani muritori?

Scrisoarea adresată lui Rose tratează poate cea mai periculoasă problemă a tinerelor, aceea a căsătoriei cu un necredincios. Aceasta

este cu siguranță una dintre cele mai serioase amenințări la adresa fericirii unei căsnicii creștine.

Aspectul pe care Ellen White îl discută cu Rose este unul la care ar trebui să se gândească serios fiecare fată -- „Nu asculta nici o promisiune”. Cel mai bine este ca problema angajamentului spiritual să fie clarificată înainte de căsătorie, nu după aceea. Așa cum se recomandă în scrisoarea următoare, aceasta „este o problemă de viață și de moarte”. Copenhaga, Danemarca, 3 iunie 1887.

Dragă Rose, Am auzit că intenționezi să te căsătorești cu un bărbat care nu este credincios. Nu pot să-ți scriu o scrisoare lungă, dar îți voi spune că, dacă faci acest pas, te vei îndepărta de cea mai clară poruncă a Cuvântului lui Dumnezeu și nu poți aștepta sau cere binecuvântarea Lui asupra unei asemenea căsătorii. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt condiționate de ascultarea față de El.

Satana este gata să orbească mintea și sufletul tinerilor, pentru a-i face să urmeze o cale total opusă voinței explicite a lui Dumnezeu, ca să-i poată despărți de Dumnezeu. El intervine cu ispitele lui și câștigă stăpânirea asupra minții și asupra sentimentelor inimii. Acesta este planul premeditat al lui Satana pentru a-i îndepărta de Cel Atotputernic, prin sfaturile insistente ale unor persoane care nu au nici o dragoste față de Dumnezeu și de adevăr.

Dumnezeu te-a binecuvântat cu o mare lumină și așteaptă să cercetezi voia Sa și să urmezi cu atenție îndrumările care ți-au fost

date în Cuvântul Său. Tu ești foarte îndrăgostită și ești prinsă într-o capcană care te va ruina. Ai motive să fii recunoscătoare față de Dumnezeu în fiecare ceas. Încrede-te în El. Înțelepciunea Sa îți este oferită prin sfaturile aflate în Cuvântul Său sfânt. El are grijă de copiii Săi mai mult decât cel mai iubitor părinte. El cunoaște sfârșitul de la început și de aceea ne-a lăsat făgăduințe și avertismente și le-a interzis copiilor Săi să urmeze o anumită cale care se va dovedi nimicitoare pentru ei.

Apostolul Pavel transmite o notă de avertisment care ajunge până în timpul nostru: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum pot sta împreună lumina și întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu». De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice», zice Domnul Cel Atotputernic”. (2 Corinteni 6, 14-18.)

Domnul le-a interzis în mod explicit copiilor Săi să se unească în căsătorie cu necredincioșii. Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru interesul lor veșnic și pentru binele lor prezent. Te avertizez să nu calci pe teritoriul interzis de El.

Aș putea să-ți vorbesc despre diferite cazuri pe care Dumnezeu

mi le-a arătat în Europa, cu privire la persoane care au făcut aceeași greșeală pe care o faci tu, iar acum îndură o realitate nenorocită, pentru că sunt legate de tovarăși de viață necredincioși și sunt împiedicate total să înainteze în domeniul spiritual, în ciuda promisiunilor solemne care li s-au făcut, că privilegiile religioase nu le vor fi stânjenite cu nimic. Ce valoare au acum promisiunile lor? Cele mai solemne făgăduințe au fost încălcate! Cum ar putea fi altfel, din moment ce sunt în slujba unor conducători diferiți, care se află într-o opoziție totală unul față de celălalt? Prin urmare, unde este armonia plăcută a căminului?

Rose, fii atentă la pașii tăi. Nu asculta nici o promisiune. Crede doar ce îți spune Cuvântul lui Dumnezeu, care te va face înțeleaptă pentru mântuire. Nu te încrede în inima ta, căci inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Eu îți iubesc sufletul, pentru că ai fost răscumpărată cu sângele lui Isus Hristos.

El a plătit un preț scump pentru răscumpărarea ta, iar tu nu îți aparții și nu poți dispune de tine însăși după cum crezi că este mai bine. La judecată va trebui să dai socoteală în mod solemn cu privire la felul în care ți-ai folosit puterile date de Dumnezeu.

Aceste lucruri necesită o reflecție serioasă din partea ta și o lucrare hotărâtă, în armonie cu îndrumările cele mai clare, scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Acum este momentul ispitirii tale, acum este timpul încercării tale. Te vei opune vrăjmașului sau te vei așeza singură într-o situație în care puterea lui va fi exercitată asupra ta?

Aceasta este pentru tine o problemă de viață și de moarte. Fie ca Domnul să te ajute să vezi și să ocolești toate capcanele lui Satana și să te alipești de Domnul Isus cu inima, sufletul, mintea și toată puterea ta. Ellen G. White, Scrisoarea 1, 1887.

Asemenea celei precedente, această scrisoare, adresată Laurei, tratează problema căsătoriei cu un necredincios. Ellen White pune câteva întrebări destul de tăioase. Cum ați fi răspuns, dacă ați fi fost în locul Laurei?

Pe parcursul scrisorii, se ridică și întrebări care i-ar putea fi puse oricărei fete care se gândește la o astfel de căsătorie. Ești tu sinceră și corectă față de tânărul care vrea să încheie căsătoria cu tine?

În această scrisoare, publicată în Mărturii volumul 5, Ellen White îl descrie pe cel necredincios ca fiind o persoană care „nu a acceptat adevărul pentru acest timp”. St. Helena, California, 13 februarie 1885.

Dragă Laura, Am aflat despre căsătoria pe care intenționezi să o închei cu un băiat care nu îți împărtășește credința religioasă și mă tem că nu ai chibzuit cu atenție această problemă importantă. Înainte de a face un pas care va avea influență asupra întregii tale vieți viitoare, te îndemn insistent să iei o decizie în privința acestui subiect, cu multă precauție și rugăciune. Se va dovedi această nouă relație o sursă de fericire adevărată? Ți va fi de ajutor în viața de creștin? Va fi plăcută lui Dumnezeu? Vor putea și alții să urmeze

exemplul tău, fără a se expune unui pericol?

Înainte de a accepta să se căsătorească, fiecare femeie ar trebui să se întrebe dacă acela cu care este pe punctul de a-și uni destinul este vrednic de aceasta. Care este trecutul lui? Este viața lui curată? Este iubirea pe care o exprimă el de un caracter nobil și înălțător sau este doar o atracție sentimentală? Are el acele trăsături de caracter care o vor face fericită? Poate ea să găsească pace și bucurie adevărată în iubirea lui? I se va îngădui să-și păstreze individualitatea sau conștiința și judecata ei vor trebui să se supună controlului soțului ei? În calitate de ucenic al Domnului Hristos, ea nu-și aparține, deoarece a fost răscumpărată cu un preț infinit. Poate ea să onoreze poruncile Mântuitorului mai presus de orice? Vor putea fi păstrate curate și sfinte trupul, sufletul, gândurile și țintele ei? Aceste întrebări au o importanță vitală pentru bunăstarea spirituală a fiecărei femei care intră în relația de căsătorie.

Religia este necesară în cămin. Numai aceasta poate preveni greșelile dureroase, care amărăsc atât de adesea viața celor căsătoriți. Numai acolo unde domnește Hristos poate exista o dragoste profundă, adevărată și neegoistă. Îngerii lui Dumnezeu vor fi oaspeți ai casei, iar vegherea lor va sfinți legătura intimă a familiei.

Te rog stăruitor să chibzuiești bine pasul pe care intenționezi să-l faci. Întreabă-te: „Oare un soț necredincios nu îmi va abate gândurile de la Domnul Isus? El iubește plăcerile mai mult decât pe Dumnezeu. Oare nu mă va determina el să iau parte la activitățile

care îi fac plăcere?” Cărarea care duce către viața veșnică este abruptă și colțuroasă. Nu lua nici o povară în plus, care ți-ar îngreuna înaintarea.

Domnul i-a poruncit poporului Israel din vechime să nu intre în legături de căsătorie cu popoarele idolatre din jur. El a arătat și motivul. Văzând dinainte rezultatul unor astfel de legături, înțelepciunea Infinită declară: „Căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată”. „Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul, Dumnezeu tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.”

În Noul Testament se află interdicții similare cu privire la căsătoria dintre creștini și necredincioși. „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit, cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege?”

Laura, îndrăznești tu să desconsideri aceste îndrumări clare și hotărâte? În calitate de copil al lui Dumnezeu și de supus al împărăției lui Hristos, răscumpărat prin sângele Său, cum te poți uni cu un om care nu recunoaște poruncile Sale și nu este stăpânit de Spiritul Său? Poruncile pe care le-am citat nu sunt cuvintele oamenilor, ci ale lui Dumnezeu. Chiar dacă tovarășul de viață pe care l-ai ales ar fi vrednic în toate privințele (dar nu este), totuși el nu a acceptat adevărul pentru acest timp El este un necredincios, iar Cerul îți interzice să te unești cu el. Tu nu poți desconsidera această

poruncă divină, fără a-ți pune sufletul în primejdie.

Ai putea spune: „Dar i-am promis, cum să retractez acum?” Eu îți răspund: „Dacă ai făcut o promisiune contrară Scripturii, retrage-o cu orice chip, fără întârziere, și, cu umilință înaintea lui Dumnezeu, pocăiește-te de dragostea pasionată care te-a determinat să faci o promisiune atât de pripită. Este cu mult mai bine să retragi o astfel de promisiune, în temere de Dumnezeu, decât să o respecti și să-L dezonorezi pe Creatorul tău prin aceasta.”

În lumea creștină există o indiferență uimitoare și alarmantă față de învățăturile adresate în Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la căsătoria creștinilor cu necredincioșii. Mulți care mărturisesc că îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El aleg mai degrabă să urmeze înclinațiile minții lor decât să primească sfatul Înțelepciunii Infinite.

Într-un domeniu care privește în mod vital fericirea și bunăstarea ambilor soți, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare, bunul-simț, judecata și temerea de Dumnezeu sunt date la o parte, iar impulsurile oarbe și hotărârea încăpățânată sunt lăsate să conducă.

Bărbați și femei, care de altfel sunt raționali și cinstiți, își astupă urechile la auzul sfaturilor. Ei sunt surzi la apelurile și stăruințele prietenilor și rudelor lor și nu vor să asculte nici de slujitorii lui Dumnezeu. Expriarea unui îndemn sau a unui avertisment este privită ca un amestec obraznic, iar prietenul care este suficient de loial încât să îi adreseze o mustrare este tratat ca un

vrăjmaș.

Totul este așa cum își dorește Satana. El își țese plasa fermecată în jurul sufletului și acesta ajunge să fie vrăjit și orbit. Stăpânirea de sine pierde controlul asupra rațiunii care este lăsată în voia poftelor. Pasiunea nesfântă preia conducerea până când, prea târziu, victima se trezește într-o viață de sclavie și nenorocire. Acesta nu este un tablou izvorât din imaginație, ci o expunere a realității. Aprobarea lui Dumnezeu nu este acordată unor căsătorii pe care El le-a interzis în mod clar.

Ani de-a rândul, am tot primit scrisori de la diferite persoane care au întemeiat căsătorii nefericite, iar istorisirile revoltătoare care mi-au fost relatate sunt suficiente ca să-ți umple inima de durere. Nu este un lucru ușor să hotărăști ce sfat le poate fi dat acestor oameni nefericiți sau cum poate fi ușurată povara lor, dar experiența lor tristă ar trebui să fie o avertizare pentru alții.

Ai obligația cea mai sacră de a nu-ți micșora sau compromite credința sfântă, unindu-te cu vrăjmașii Domnului. Dacă ești ispitită să desconsideri poruncile Cuvântului Său, pe motiv că și alții au făcut așa, adu-ți aminte că și exemplul tău va exercita o influență. Alții vor face asemenea ție și astfel răul se va extinde.

Înainte noastră se află cele mai puternice îndemnuri la credincioșie, motivele cele mai înalte și răsplătirile cele mai glorioase. Creștinii trebuie să fie reprezentanții Domnului Hristos, fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Dumnezeu să te ajute să rezisti încercării și să-ți păstrezi integritatea. Prinde-te de Hristos cu credință. Nu-L dezamăgi pe Mântuitorul tău. Cu dragostea cea mai profundă, Ellen G. White, Scrisoare din Mărturii pentru comunitate 5:361-368.

Este căsătoria ta un joc de noroc?

Cei necredincioși pot avea un caracter moral excelent, dar faptul că nu au răspuns cerințelor lui Dumnezeu și au neglijat o mântuire așa de mare constituie un motiv suficient pentru ca o asemenea căsătorie să nu aibă loc.

Uneori, se argumentează că prietenul necredincios este favorabil religiei și că are toate calitățile unui partener ideal, cu excepția unui singur aspect -- nu este creștin. Deși, dacă ar judeca mai bine, cel credincios ar înțelege inoportunitatea unei uniri pe viață cu un necredincios, totuși, în nouă cazuri din zece, înclinația triumfă. Declinul spiritual începe o dată cu depunerea jurământului la altar. Zelul religios scade și fortăreața după fortăreață este doborâtă, până când amândoi ajung să stea, unul lângă altul, sub steagul negru al lui Satana. Chiar în timpul festivității căsătoriei, spiritul lumii triumfă asupra conștiinței, credinței și adevărului. În noul cămin, ora de rugăciune nu este respectată. Mireasa și mirele s-au ales unul pe altul și au renunțat la Domnul Isus.

La început, în noua lor relație, cel necredincios poate să nu arate nici o împotrivire, dar, când adevărul biblic este supus atenției

și considerației lui, patimile se aprind îndată: „Te-ai căsătorit cu mine, știind cum sunt; nu vreau să fiu deranjat. De aici înainte, să fie clar că orice conversație cu privire la părerile tale particulare va fi interzisă!” Dacă cel credincios ar manifesta vreo preocupare serioasă cu privire la credința sa, acest fapt ar putea să pară o lipsă de bunăvoință față de cel care nu are nici un interes față de experiența creștină. Cei care intenționează să încheie o căsătorie să analizeze fiecare sentiment și să observe fiecare trăsătură a caracterului aceluia cu care se gândesc să-și unească destinul vieții. Fiecare pas spre căsătorie să fie caracterizat de modestie, simplitate, sinceritate și o dorință serioasă de a-I plăcea lui Dumnezeu și de a-L onora. Căsătoria afectează atât viața în lumea aceasta, cât și pe cea din lumea viitoare. Un creștin sincer nu face nici un plan care nu poate fi aprobat de Dumnezeu.